

สรุปข่าวประจำวัน 5-11 มิถุนายน 2567

“พาณิชย์”เผย 5 เดือน ไทยส่งออกข้าว 4.6 ล้านตัน เพิ่ม 32.18% หลังหลายประเทศแห่ซื้อ

กรมการค้าต่างประเทศ เผยส่งออกข้าวไทย 5 เดือน มีปริมาณ 4.6 ล้านตัน เพิ่ม 32.18% มูลค่ากว่า 1 แสนล้านบาท เพิ่ม 64.59% หลังอากาศแปรปรวนกระทบผลผลิต หลายประเทศกังวลข้าวไม่เพียงพอ ทำให้มีการซื้อเพิ่มขึ้น และยังได้รับผลดีอินเดียคุมส่งออก เงินบาทอ่อนค่า เตรียมจับตานโยบายข้าว หลังอินเดียเลือกตั้งใหม่ ส่วนผลการนำเข้าผู้ประกอบการรายเล็กเข้าร่วมงาน THAIFEX ขายได้ทันที 150 ล้าน และคาดภายใน 1 ปี 500 ล้าน

นายรณรงค์ พูลพิพัฒน์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยว่า ในช่วง 5 เดือนของปี 2567 (ม.ค.-พ.ค.) ไทยส่งออกข้าวได้แล้วประมาณ 4.6 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 32.18% มีมูลค่าประมาณ 106,283 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 64.59% หรือประมาณ 2,957 ล้านเหรียญสหรัฐ เป็นผลมาจากประเทศผู้นำเข้าข้าวยังคงมีความต้องการนำเข้าข้าวเพื่อเพิ่มสต็อกข้าวภายในประเทศ และจากสภาพอากาศที่แปรปรวนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตข้าว ทำให้หลายประเทศกังวลว่าจะมีข้าวไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคในประเทศและได้นำเข้าข้าวเพิ่มขึ้น โดยประเทศผู้นำเข้าข้าวสำคัญของไทย ได้แก่ อินโดนีเซีย อิรัก สหรัฐฯ ฟิลิปปินส์ และแอฟริกาใต้

ทั้งนี้ ยังได้รับผลบวกจากอินเดียที่ยังคงมีมาตรการควบคุมการส่งออกข้าว และค่าเงินบาทอ่อนค่าอยู่ในช่วง 36-37 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ทำให้ราคาข้าวไทยอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ และคาดว่าในปี 2567 ไทยจะสามารถส่งออกข้าวได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ 7.5 ล้านตัน แต่กรมจะติดตามการค้าข้าวโลกอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะมาตรการควบคุมการส่งออกข้าวภายหลังการเลือกตั้งของอินเดีย เพื่อประเมินสถานการณ์และหารือสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยเพื่อปรับเป้าหมายการส่งออกข้าวต่อไป

ส่วนผลการนำเข้าผู้ประกอบการรายเล็ก เข้าร่วมจัดแสดงสินค้าข้าวไทยในงานแสดงสินค้าอาหาร THAIFEX-Anuga Asia 2024 ระหว่างวันที่ 28 พ.ค.-1 มิ.ย.2567 ที่ผ่านมา มีผลสรุปเป็นที่น่าพอใจ โดยได้รับความสนใจจากผู้ซื้อ ผู้นำเข้า จากประเทศต่าง ๆ เป็นอย่างมาก เช่น จีน มาเลเซีย ฮองกง สิงคโปร์ บังกลาเทศ ฝรั่งเศส แคนาดา ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกาบราซิล รวมถึงตลาดใหม่อย่างเช่นมองโกเลีย อุซเบกิสถาน ซาอุดีอาระเบีย และปาเลสไตน์ และยังได้อเดอร์จากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารในไทย โดยได้รับคำสั่งซื้อภายในงานทันทีมูลค่ากว่า 150 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 56.25% และคาดว่าจะมีคำสั่งซื้อภายในระยะเวลา 1 ปี มูลค่าประมาณ 500 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 66.67%

นอกจากนี้ ในส่วนของการจัดกิจกรรมสาธิตการทำอาหารจากข้าวไทย ภายใต้คอนเซ็ปต์ “Taste the Authentic Thai Cuisine with Premium Thai Rice” ก็ได้รับผลตอบรับดีเกินคาด มีผู้เข้าเยี่ยมชมทั้งภายในงานและผ่านช่องทางออนไลน์กว่า 74,000 ราย

สำหรับการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ข้าวไทยในงานแสดงสินค้าอาหาร THAIFEX นอกจากจะช่วยเพิ่มโอกาสการค้าข้าวของไทยแล้ว ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและแสดงศักยภาพของไทย ในฐานะผู้ผลิตและผู้ส่งออกข้าวคุณภาพของโลก และเป็นไปตามนโยบายการสร้างรายได้และขยายช่องทางการตลาดให้ผู้ประกอบการรายเล็กของนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

ไทยคงที่ 2 ส่งออกข้าวโลก 5 เดือนทะลุ 4 ล้านตัน วิตกไตรมาส 3 อ่วม ราคาแพงกว่าคู่แข่งมาก

เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย รายงานการส่งออกข้าวช่วง 4 เดือนแรก พ.ศ.2567 มีปริมาณ 3,398,145 ตัน มูลค่า 78,517 ล้านบาท หรือประมาณ 2,219.3 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 29.1% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 60.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2566 ที่ส่งออกปริมาณ 2,632,537 ตัน และมีมูลค่า 48,851 ล้านบาท หรือประมาณ 1,442.8 ล้านเหรียญสหรัฐ

โดยตัวเลขอย่างเป็นทางการ การส่งออกข้าวเดือนเมษายน 2567 มีปริมาณ 933,559 ตัน มูลค่า 21,787 ล้านบาท โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 30.3% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 25.7% เทียบกับเดือนมีนาคม 2567 ที่มีการส่งออกมีปริมาณ 716,619 ตัน มูลค่า 17,329 ล้านบาท เนื่องจากเดือนเมษายน 2567 การส่งออกทั้ง ข้าวขาว ข้าวหนึ่ง ข้าวเหนียว รวมทั้งปลายข้าวขาวมีปริมาณเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน โดยเฉพาะในกลุ่มของ ข้าวขาว ที่มีปริมาณส่งออกมากถึง 565,735 ตัน เพิ่มขึ้น 18% เมื่อเทียบกับเดือนก่อน เนื่องจากยังคงมีการส่งมอบข้าวให้ตลาดที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง เช่น อินโดนีเซีย อิรัก มาเลเซีย โมซัมบิก ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก เป็นต้น

ขณะที่การส่งออก ข้าวหนึ่ง มีปริมาณ 169,697 ตัน เพิ่มขึ้นถึง 311% เมื่อเทียบกับเดือนก่อน โดยส่งไปยังตลาดหลัก เช่น แอฟริกาใต้ เยเมน แอลจีเรีย เป็นต้น ส่วนการส่งออก ข้าวหอมมะลิ (ตันข้าว) มีปริมาณ 101,718 ตัน ลดลง 7.1% เมื่อเทียบกับเดือนก่อน โดยยังคงส่งไปยังตลาดหลักอย่างต่อเนื่อง เช่น สหรัฐอเมริกา ฮองกง แคนาดา สิงคโปร์ สหราชอาณาจักร จีน ฝรั่งเศส เป็นต้น

ทั้งนี้ เทียบกับประเทศผู้ส่งออกข้าวสำคัญ พบว่า 4 เดือนแรกของปีนี้ อินเดีย ส่งออกข้าวได้มากที่สุด 6 ล้านตัน ติดลบ 23.3% อันดับสอง ไทย 3.40 ล้านตัน บวก 29.1% เวียดนาม 3.17 ล้านตัน บวก 9.3% ปากีสถาน 2.52 ล้านตัน บวก 67.2% สหรัฐ 1.30 ล้านตัน บวก 62.5%

สมาคมรายงานต่อว่า คาดว่าเดือนพฤษภาคม 2567 ปริมาณส่งออกข้าวมีมากกว่า 900,000 ตัน เนื่องจากผู้ส่งออกมีสัญญาส่งมอบข้าวจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มของข้าวขาว ทั้งข้าวตามสัญญาส่งมอบแบบรัฐต่อรัฐให้แก่ อินโดนีเซีย และข้าวตามสัญญาของภาคเอกชนที่ส่งไปยังตลาดหลัก เช่น ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น รวมทั้งตลาดหลักในภูมิภาคแอฟริกา เช่น โมซัมบิก แองโกลา ไชวอร์โคสต์ แคเมอรูน สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ตะวันออกกลาง เช่น อิรัก รวมทั้งตลาดในแถบอเมริกา เช่น เม็กซิโก เป็นต้น

ขณะที่ตลาดนำเข้าข้าวหอมมะลิที่สำคัญยังคงมีการนำเข้าอย่างต่อเนื่อง ทั้งในภูมิภาคอเมริกา เช่น สหรัฐ แคนาดา และภูมิภาคเอเชีย เช่น ฮองกง สิงคโปร์ จีน รวมทั้งตลาดยุโรป เช่น ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร เป็นต้น แต่จากการที่ราคาข้าวสารในประเทศยังคงอยู่ในระดับสูง ทำให้ราคาข้าวของไทยอยู่ในระดับที่สูงกว่าประเทศคู่แข่งมาก ซึ่งอาจจะส่งผลให้ไทยสูญเสียตลาดข้าวบางส่วน ในไตรมาส 3/2567 เช่น ตลาดข้าวหนึ่งในแอฟริกา

ทั้งนี้ ราคาข้าวขาว 5% ของไทย ณ วันที่ 5 มิถุนายน 2567 อยู่ที่ 647 เหรียญสหรัฐต่อตัน ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% ของเวียดนามและปากีสถานอยู่ 573-577 และ 587-591 เหรียญสหรัฐต่อตัน ตามลำดับ ส่วนราคาข้าวหนึ่งไทยอยู่ที่ 636 เหรียญสหรัฐต่อตัน ขณะที่ข้าวหนึ่งอินเดียและปากีสถานอยู่ที่ 542-546 และ 595-599 เหรียญสหรัฐต่อตัน ตามลำดับ

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวว่า เริ่มเห็นสัญญาณไทยส่งออกข้าวจะลดลง เหลือประมาณ 6 แสนตันต่อเดือน จากช่วง 5 เดือนแรกปี 2567 ไทยส่งออกข้าวได้สูงเดือนละ 8-9 แสนตัน โดยปัจจัยกดดันส่งออกของไทยที่สำคัญ คือ 1.ราคาส่งออกข้าวไทยแพงกว่าประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะเวียดนาม ขณะนี้ราคาของไทยแพงกว่าเวียดนามเกือบ 100 เหรียญสหรัฐต่อตัน อาทิ ข้าวสารเจ้า 5% ราคาไทย

(เอฟโอบี) เกิน 630 เหรียญสหรัฐต่อตัน ราคาเวียดนามไม่ถึง 580 เหรียญสหรัฐต่อตัน น่าจะเป็นผลจากข้าวในประเทศมีการเก็งกำไร และปล่อยข้าวเพื่อส่งออกน้อยกว่าที่ควรเป็น ส่งผลให้ผู้ส่งออกที่ขายล่วงหน้า 596-600 เหรียญสหรัฐต่อตัน ต้องแบกรับภาระขาดทุน

“ด้วยเหตุนี้ ก่อนหน้านี้ไทยจึงไม่ได้ขึ้นระบุมูลขายข้าวให้อินโดนีเซียเลย ส่วนใหญ่เวียดนามกวาดไปหมด เพราะตอนนั้นไทยเสนอขาย (ซีไอเอฟ) 665-670 เหรียญสหรัฐต่อตัน แต่เวียดนามเสนอขาย 580 เหรียญสหรัฐ ซึ่งมี การตั้งข้อสังเกตว่าข้าวบางส่วนอาจนำเข้าจากประเทศใกล้เคียง เช่น เวียดนาม ทำให้ต้นทุนข้าวต่ำกว่าไทย” นายชูเกียรติกล่าว

นายชูเกียรติกล่าวต่อว่า 2.ประเทศผู้นำเข้าซื้อแค่พอใช้ ไม่มีการสต็อกหลายเดือนอย่างเดิม อาจเพราะดูสถานการณ์อินเดียว่าจะยกเลิกห้ามส่งออกในช่วงครึ่งปีหลังนี้หรือไม่ ประกอบกับความกังวลเอลนีโญหรือภัยแล้งลดลง มาเป็นจับตาดูฝนหรือฝนตกชุกแทน ซึ่งมีผลดีต่อการเพาะปลูกข้าว หากอินเดียได้ผลผลิตข้าวดี สต็อกสูงถึง 50 ล้านตัน จากปกติสต็อกแค่ 20 ล้านตัน อาจมีการปล่อยให้ส่งออกก็จะกดราคาข้าวโลกครั้งใหญ่ จึงเป็นข่าวลือที่มีโอกาสให้อินเดียปลดล็อกห้ามส่งออก

“วันนี้ที่เราส่งออกข้าวได้มากเพราะมีคำสั่งซื้อล่วงหน้าและอยู่ในช่วงส่งมอบ ซึ่งส่วนใหญ่หมดลงเดือนกรกฎาคม จากนั้นก็จะเปิดการขายใหม่ กวิตกว่าไตรมาส 3 ปีนี้ยอดขายอาจไม่ดีนัก จากปัจจัยราคาข้าวไทยแพงกว่าคู่แข่งมาก หากคำสั่งซื้อช่วงส่งมอบไตรมาส 4 ไม่มาก ก็จะทำให้ไทยส่งออกข้าวต่ำกว่าปีก่อนที่ทำไว้ 8.7 ล้านตัน เหลือบวกลบ 8 ล้านตัน ดังนั้น รัฐบาลต้องเร่งออกโรดโชว์หาตลาดส่งออกโดยเร็ว และดูแลราคาข้าวในประเทศให้สามารถแข่งขันได้ เพราะหากส่งออกข้าวได้น้อย ราคาข้าวในประเทศก็ต้องลดลงไปด้วย” นายชูเกียรติกล่าว

ด้าน นายวิชัย ศรีนวกุล นายกสมาคมโรงสีข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เปิดเผยว่า สำหรับแนวโน้มราคาข้าวหอมมะลิในประเทศ ช่วงไตรมาส 3/2567 ยังอยู่ในระดับเกิน 30 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งตัวแปรหลักที่มีผลต่อราคาข้าวหอมมะลิหรือข้าวเจ้าคือปริมาณฝนเพียงพอต่อการเพาะปลูกในฤดูกาลใหม่ ซึ่งแม้ตอนนี้เริ่มมีฝน แต่ยังไม่มากพอต่อการเพาะปลูก จึงทำให้บางพื้นที่ หรือชาวนาชะลอการเพาะปลูก อาจทำให้ฤดูกาลผลิตใหม่ ล่าช้าออกไป จะมีผลต่อผลผลิตข้าวเปลือกออกสู่ตลาดข้าวออกไปกว่าปกติได้ และหากฝนดี ผลผลิตเยอะ จะส่งผลต่อราคาอ่อนตัวลงที่มา มติชนออนไลน์

ส่งออกข้าวไทย 4 เดือนแรกปี 67 พุ่งกว่า 3 ล้านตัน ‘อินโด’นำเข้าต่อเนื่อง

ผู้ส่งออกข้าวเผยเดือนพฤษภาคม 2567 ปริมาณส่งออกข้าวไทยคาดมากกว่า 900,000 ตัน จากส่งมอบข้าวอินโดนีเซีย รวมตลาดหลัก ขณะที่ 4 เดือนแรกของปี (มกราคม-เมษายน 2567) มีปริมาณ 3,398,145 ตัน มูลค่า 78,517 ล้านบาท

วันที่ 7 มิถุนายน 2567 ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยว่า สมาคมคาดว่าในเดือนพฤษภาคม 2567 ปริมาณส่งออกข้าวจะมีมากกว่า 900,000 ตัน เนื่องจากผู้ส่งออกมีสัญญาส่งมอบข้าวจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มของข้าวขาว ซึ่งมีทั้งข้าวตามสัญญาส่งมอบแบบรัฐต่อรัฐให้แก่อินโดนีเซีย และข้าวตามสัญญาของภาคเอกชนที่ส่งไปยังตลาดหลัก เช่น ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น รวมทั้งตลาดหลักในภูมิภาคแอฟริกา เช่น โมซัมบิก แองโกลา ไ오วรีโคสต์ แคเมอรูน สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ตะวันออกกลาง เช่น อิรัก รวมทั้งตลาดในแถบอเมริกา เช่น เม็กซิโก เป็นต้น

ขณะที่ตลาดนำเข้าข้าวหอมมะลิที่สำคัญยังคงมีการนำเข้าอย่างต่อเนื่อง ทั้งในภูมิภาคอเมริกา เช่น สหรัฐ แคนาดา และภูมิภาคเอเชีย เช่น ฮองกง สิงคโปร์ จีน รวมทั้งตลาดยุโรป เช่น ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร เป็นต้น แต่จากการที่ราคาข้าวสารในประเทศยังคงอยู่ในระดับสูง จึงทำให้ราคาข้าวของไทยอยู่ในระดับที่สูงกว่าประเทศคู่แข่งมาก ซึ่งอาจจะส่งผลให้ไทยสูญเสียตลาดข้าวบางส่วน ในไตรมาสที่ 3 เช่น ตลาดข้าวนึ่งในแอฟริกา

ทั้งนี้ ราคาข้าวขาว 5% ของไทย ณ วันที่ 5 มิถุนายน 2567 อยู่ที่ 647 เหรียญสหรัฐต่อตัน ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% ของเวียดนาม และปากีสถานอยู่ 573-577 และ 587-591 เหรียญสหรัฐต่อตันตามลำดับ ส่วนราคาข้าวนึ่งไทยอยู่ที่ 636 เหรียญสหรัฐต่อตัน ขณะที่ข้าวนึ่งอินเดียและปากีสถานอยู่ที่ 542-546 และ 595-599 เหรียญสหรัฐต่อตัน ตามลำดับ

ส่วนการส่งออกข้าวในเดือนเมษายน 2567 มีปริมาณ 933,559 ตัน มูลค่า 21,787 ล้านบาท โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 30.3% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 25.7% เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคม 2567 ที่มีการส่งออกมีปริมาณ 716,619 ตัน มูลค่า 17,329 ล้านบาท เนื่องจากในเดือนเมษายน 2567 การส่งออกทั้งข้าวขาว ข้าวนึ่ง ข้าวเหนียว รวมทั้งปลายข้าวขาวมีปริมาณเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน

โดยเฉพาะในกลุ่มของข้าวขาวที่มีปริมาณส่งออกมากถึง 565,735 ตัน เพิ่มขึ้น 18% เมื่อเทียบกับเดือนก่อน เนื่องจากยังคงมีการส่งมอบข้าวให้ตลาดที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง เช่น อินโดนีเซีย อิรัก มาเลเซีย โมซัมบิก ฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนึ่งมีปริมาณ 169,697 ตัน เพิ่มขึ้นถึง 311% เมื่อเทียบกับเดือนก่อน โดยส่งไปยังตลาดหลัก เช่น แอฟริกาใต้ เยเมน แอลจีเรีย เป็นต้น ส่วนการส่งออกข้าวหอมมะลิ (ตันข้าว) มีปริมาณ 101,718 ตัน ลดลง 7.1% เมื่อเทียบกับเดือนก่อน โดยยังคงส่งไปยังตลาดหลักอย่างต่อเนื่อง เช่น สหรัฐอเมริกา ฮองกง แคนาดา สิงคโปร์ สหราชอาณาจักร จีน ฝรั่งเศส เป็นต้น

จากข้อมูลของกรมศุลกากรการส่งออกข้าวช่วง 4 เดือนแรกของปี (มกราคม-เมษายน 2567) มีปริมาณ 3,398,145 ตัน มูลค่า 78,517 ล้านบาท (2,219.3 ล้านเหรียญสหรัฐ) โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 29.1% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 60.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2566 ที่ส่งออกปริมาณ 2,632,537 ตัน มูลค่า 48,851 ล้านบาท (1,442.8 ล้านเหรียญสหรัฐ)

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ภูมิธรรม แจ้งข่าวดี “ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้” เตรียมขายในออสเตรเลีย

“ภูมิธรรม” เผยทูตพาณิชย์เวียนนา แจ้งข่าวดี “ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้” เตรียมนำขายในร้านค้ายูเอเอ็น ที่กรุงเวียนนา พร้อมให้ทีมพาณิชย์เปิดตลาดข้าวไทยเพิ่ม

วันที่ 9 มิถุนายน 2567 นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า ตนได้รับรายงานนางสาวอรอนุช ผดุงวิธิ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ถึงการส่งเสริมและขยายโอกาสให้กับข้าวไทย โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ที่เป็นสินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) จนประสบความสำเร็จเข้าไปจำหน่ายในร้านค้าของสำนักงานองค์การสหประชาชาติ(ยูเอเอ็น) ที่กรุงเวียนนา

ทั้งนี้ ทูตพาณิชย์ได้รายงานว่าการผลักดันการนำเข้าข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ซึ่งเป็นสินค้า GI ของไทย ไปวางจำหน่ายในร้านค้าของยูเอเอ็น ณ กรุงเวียนนา ได้ดำเนินการมาต่อเนื่องกว่า 2 ปี โดยล่าสุดสามารถผลักดันการ

จับคู่และเจรจาธุรกิจจนเกิดผลสำเร็จได้รับคำสั่งซื้อจากคณะผู้แทนของยูเอ็น โดยคาดว่าจะมีการวางจำหน่ายสินค้าได้ตั้งแต่ปลายไตรมาสที่ 2 ของปีนี้เป็นต้นไป

สำหรับความสำเร็จดังกล่าว เป็นไปตามยุทธศาสตร์เวียนนาโมเดล ที่มุ่งทวงคืนตลาดข้าวไทยและพัฒนาให้เป็นโครงการนำร่องในการส่งเสริมการค้าและการยกระดับภาพลักษณ์ข้าวหอมมะลิไทยในต่างประเทศ เพื่อจำหน่ายในฐานะสินค้าพรีเมียมที่อยู่เหนือการแข่งขันทางราคากับสินค้าคู่แข่ง เริ่มจากความสำเร็จจากการส่งออกข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ มายังสหภาพยุโรปเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ประเทศออสเตรียเมื่อปี 2565 และเมื่อสินค้าล็อตแรกมาถึง ผู้นำเข้าได้ทำการสั่งซื้อสินค้าล็อตต่อไปในทันที ที่ได้เปิดสัมผัสคุณภาพของสินค้าจริง เนื่องจากมั่นใจในกระแสดอรับที่จะเกิดขึ้น

ปัจจุบันสามารถผลักดันการส่งออกข้าวหอมมะลิไทยเข้าไปยังตลาดออสเตรียได้ครบทุกช่องทางทางการตลาด ได้แก่ 1.ร้านอาหาร Thai SELECT 2.ไฮเปอร์มาร์เก็ต 3.ซูเปอร์มาร์เก็ต 4.Ethic market 5.ออนไลน์ มาร์เก็ต และล่าสุดที่กำลังจะมีการวางจำหน่ายสินค้าที่ 6.ร้านค้า Commissary ในองค์การสหประชาชาติ

ซึ่งถือเป็นข่าวดี ที่ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ สามารถเข้าสู่ตลาดออสเตรียได้เพิ่มขึ้น โดยได้รับรายงานว่า ขณะนี้มีการส่งออกไปยังออสเตรียแล้ว 15 ตู้คอนเทนเนอร์ ไม่รวมข้าวหอมมะลิทั่วไป และมีแนวโน้มขยายตัวได้อีก ถือเป็นความสำเร็จในการทวงคืนตลาดข้าวหอมมะลิไทยจากคู่แข่ง หลังจากในตลาดออสเตรียถูกแย่งชิงส่วนแบ่งตลาด จนปริมาณการนำเข้าข้าวไทยลดลงจนเกือบเหลือศูนย์ในช่วงก่อนหน้านี้ โดยได้สั่งการให้กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และทูตพาณิชย์ออสเตรีย เดินหน้าขยายตลาดข้าวหอมมะลิไทย และข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ของไทยต่อไป และทราบว่า น่าจะมีข่าวดี ในการขยายตลาดส่งออกข้าวหอมมะลิไทยไปยังตลาดใกล้เคียง คือ สโลวีเนียได้ ไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 นี้

นอกจากนี้ ยังได้มอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และทูตพาณิชย์ ที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทำการขยายตลาดข้าวไทย และจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ข้าวไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ซื้อ ผู้นำเข้าเกิดความมั่นใจ และส่งเสริมให้ร้านอาหารที่ได้รับตราสัญลักษณ์ Thai SELECT ใช้ข้าวหอมมะลิไทยในร้านอาหาร เพื่อกระตุ้นการบริโภค และทำให้ชื่อเสียงข้าวหอมมะลิไทยเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการส่งออกข้าวไทยเพิ่มขึ้น

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

‘ข้าวไทย’ แพงกว่าเวียดนาม กระทบส่งออกลดเหลือ 6 แสนตันต่อเดือน

‘ข้าวไทย’ แพงกว่าเวียดนาม กระทบการส่งออกลดลงส่งสัญญาณเหลือแค่ 6 แสนตันจากเป้า 9 แสนตันต่อเดือน

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคม ผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยสถานการณ์ส่งออกข้าวไทยว่า เริ่มเห็นสัญญาณไทยส่งออกข้าวจะลดลง เหลือประมาณ 6 แสนตันต่อเดือน จากช่วง 5 เดือนแรกปี 2567 ไทยส่งออกข้าวได้สูงเดือนละ 8 - 9 แสนตัน โดยปัจจัยกดดันส่งออกของไทยที่สำคัญคือ ประการแรกคือ ราคาส่งออกข้าวไทยแพงกว่าประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะเวียดนาม ขณะนี้ราคาของไทยแพงกว่าเวียดนามเกือบ 100 เหรียญสหรัฐต่อตัน อาทิ ข้าวสารเจ้า 5% ราคาไทย (เอฟโอบี) เกิน 630 เหรียญสหรัฐต่อตัน ราคาเวียดนามไม่ถึง 580 เหรียญสหรัฐต่อตัน

ทั้งนี้ น่าจะเป็นผลจากข้าวในประเทศมีการเก็งกำไรและปล่อยข้าวเพื่อส่งออกน้อยกว่าที่ควรเป็น ส่งผลให้ผู้ส่งออกที่ขายล่วงหน้า 596 - 600 เหรียญสหรัฐต่อดัน ต้องแบกรับภาระขาดทุน ด้วยเหตุนี้ก่อนหน้านี้ไทยจึงไม่ได้ชนะประมูลขายข้าวให้อินโดนีเซียเลย ส่วนใหญ่เวียดนามกวาดไปหมด เพราะตอนนั้นไทยเสนอขาย (ซีไอเอฟ) 665 - 670 เหรียญสหรัฐต่อดัน แต่เวียดนามเสนอขาย 580 เหรียญสหรัฐ ซึ่งมีการตั้งข้อสังเกตข้าวบางส่วนอาจนำเข้าจากประเทศใกล้เคียง เช่น เวียดนาม ทำให้ต้นทุนข้าวต่ำกว่าไทย

นายชูเกียรติกล่าวว่า ประการที่ 2 นั้น ประเทศผู้นำเข้าซื้อแค่พอใช้ ไม่มีการสต็อกหลายเดือนอย่างเดิม อาจเพราะคุณสมบัติอันเดียวที่จะยกเลิกห้ามส่งออกในช่วงครึ่งปีหลังนี้ใหม่ ประกอบกับความกังวลเอเลนีโย หรือภัยแล้งลดลง มาเป็นจับตาลานีญา หรือฝนตกชุกแทน ซึ่งมีผลดีต่อการเพาะปลูกข้าว หากอินเดียได้ผลผลิตข้าวดี สต็อกสูงถึง 50 ล้านตัน จากปกติสต็อกแค่ 20 ล้านตัน อาจมีการปล่อยให้ส่งออก ก็จะกดราคาข้าวโลกครั้งใหญ่ จึงเป็นข้าวสีที่มีโอกาสให้อินเดียปลดล็อกห้ามส่งออก

นายชูเกียรติ ยังระบุอีกว่า วันที่เรายังส่งออกข้าวได้มาก เพราะมีคำสั่งซื้อล่วงหน้าและอยู่ในช่วงส่งมอบ ซึ่งส่วนใหญ่หมดลงเดือนกรกฎาคม จากนั้นก็จะเปิดการขายใหม่ ก็วิตกว่าไตรมาส 3 ปีนี้ยอดขายอาจไม่ตึก จากปัจจัยราคาข้าวไทยแพงกว่าคู่แข่งมาก หากคำสั่งซื้อช่วงส่งมอบไตรมาส 4 ไม่มาก ก็จะทำให้ไทยส่งออกข้าวต่ำกว่าปีก่อนที่ทำได้ 8.7 ล้านตัน เหลือบวกลบ 8 ล้านตัน ดังนั้น รัฐบาลต้องเร่งออกโรดโชว์หาตลาดส่งออกโดยเร็ว และดูแลราคาข้าวในประเทศให้สามารถแข่งขันได้ เพราะหากส่งออกข้าวได้น้อย ราคาข้าวในประเทศก็ต้องลดลงไปด้วย

ที่มา TNN ONLINE

เวียดนามรุก ข้าวไทยร่วง แร่ ส่งออกส่อลด 2 แสนตันต่อเดือน

นายกิตติศักดิ์ดีสมาคมส่งออกข้าวไทย เผย 5 เดือนแรก ส่งออกข้าวกว่า 4 ล้านตัน แต่ครึ่งปีหลังมีปัจจัยส่อแววทำให้ไทยส่งออกได้น้อยลง มอง 'เวียดนาม' คือคู่แข่งรายสำคัญที่น่ากลัว!

หากจะกล่าวถึงพืชที่มีความสำคัญระดับโลก ก็คงจะหนีไม่พ้น 'ข้าว' ซึ่งเป็นอาหารหล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนนับพันล้าน ทำให้ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นานาประเทศต่างพยายามแข่งขัน และช่วงชิงตำแหน่งตัวท็อปของผู้ส่งข้าวเพื่อหวังโกยเงินเข้าประเทศ และเสริมความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ

'ไทย' เป็นหนึ่งในประเทศที่อยู่ระดับแนวหน้า ของผู้นำการส่งออกข้าวมาโดยตลอด แต่ระยะหลังเราอาจจะเห็นข่าวมาบ้างว่า ตำแหน่งนั้นกำลังสั่นคลอนเป็นระยะ โดยประเทศที่ดูจะทำให้ไทยพะวักพะวนได้เป็นอย่างดี นั่นก็คือ เวียดนาม ซึ่งจากที่เราได้มีโอกาสสนทนากับ 'คุณชูเกียรติ โอภาสวงศ์' นายกิตติศักดิ์ดีสมาคมส่งออกข้าวไทย เขาก็จะคิดอย่างนั้นเช่นกัน

ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะคุณชูเกียรติมองว่า แม้ 5 เดือนแรกของปี 2567 ไทยจะส่งออกข้าวได้เป็นอย่างดี แต่ครึ่งปีหลังกลับมีปัจจัยส่อแววทำให้ไทยส่งออกได้ลดลง โดยเรื่องหลักๆ มาจากราคาข้าวของไทย ที่มีราคาสูงกว่าเวียดนาม!

5 เดือนแรก ส่งออกข้าว 4.3 ล้านตัน :

คุณชูเกียรติ ระบุว่า การส่งออกข้าวไทยช่วง 5 เดือนแรกที่ผ่านมาทำได้ค่อนข้างดี เพราะเราส่งออกข้าวไปแล้วประมาณ 4.3 ล้านตัน ซึ่งถ้าเทียบกับปีที่แล้วในช่วงเวลาเดียวกัน ถือว่าเพิ่มขึ้นประมาณ 30% ทำให้แค่ครึ่งปีแรกเราทำภาพรวมออกมาได้ดีมาก

ปัจจัยหลักๆ เนื่องจาก ปีนี้อินโดนีเซียยังเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ มีการคาดการณ์ว่าอินโดฯ จะซื้อข้าวจากประเทศต่างๆ เช่น ไทย เวียดนาม ปากีสถาน เมียนมา กัมพูชา รวมแล้วประมาณ 4 ล้านตัน เพื่อจะเอาข้าวไปชดเชยกับผลผลิตในประเทศปีที่แล้วที่ลดลง ทำให้ตอนนี้เพียง 5 เดือน ไทยก็ส่งออกข้าวไปอินโดฯ รวมกว่า 8 แสนตันแล้ว นายกิตติศักดิ์สมาคมส่งออกข้าวไทย กล่าวกับเรา

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา 'นายรณรงค์ พูลพิพัฒน์' อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ได้ให้สัมภาษณ์ถึงเป้าหมายการส่งออกข้าวไทยปี 2567 ต่อสื่อว่า คาดการณ์ร่วมกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยว่าจะส่งออกข้าวได้ 7.5 ล้านตัน ซึ่งข้อมูลดังกล่าว สอดคล้องกับที่คุณชูเกียรติให้สัมภาษณ์กับเราว่า "ช่วงต้นปีผมถือว่าทำไว้มาก่อนข้างที่จะดี เพราะฉะนั้นเป้าที่เราวางไว้ว่า ปีนี้จะส่งออกข้าว 7.5 ล้านตัน น่าจะทำได้"

ก่อนจะเข้าสู่หัวข้อถัดไป ทีมข่าวฯ แวะถามคุณชูเกียรติว่า โชนยุโรปบริโภคข้าวไทยเยอะหรือไม่?

คุณชูเกียรติ ตอบว่า โชนยุโรปบริโภคน้อย สัดส่วนการนำเข้าข้าวจากไทยมีไม่ถึง 5% ถ้าซื้อก็นิยมข้าวหอมมะลิเป็นหลัก ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เป็นเช่นนั้น เพราะระยะหลัง กัมพูชาสามารถส่งออกข้าวหอมได้แล้ว และกัมพูชาจะได้เปรียบไทยตรงที่เคยเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส จึงมีเรื่องของ EU (สหภาพยุโรป) เข้ามาเกี่ยว เพราะเขาไม่เก็บภาษีนำเข้าจากกัมพูชา

ในขณะที่ถ้าไทยจะนำเข้า ต้องโดนเก็บภาษีประมาณ 120-150 ยูโรต่อตัน ทำให้กัมพูชาขายข้าวได้ในราคาถูกกว่า และยังมีข้าวหอม เช่น ข้าวหอมผกาลาดวน ที่สามารถแข่งกับเราได้ พอราคาต่างกันเยอะก็ทำให้ลูกค้าหันไปซื้อทางนั้นมากขึ้น ก็ยิ่งทำให้ตัวเลขของไทยค่อยๆ ลดลง

"แต่ตลาดข้าวหอมที่ใหญ่ที่สุดของไทยคือสหรัฐอเมริกา เราส่งออกปีนึงประมาณ 5 แสนตัน ส่วนตัวที่อุปของเราจะไปข้าวขาว ถ้าดูสถิติตัวเลขอยู่ที่ประมาณ 48% ของยอดการส่งออกทั้งหมด ส่วนข้าวหอมประมาณ 20%"

ครึ่งปีหลังส่อแววขายข้าวได้น้อยลง :

วงการส่งออกข้าวไทยดูไปได้สวยในครึ่งปีแรก แต่ครึ่งปีหลังส่อแววความน่ากังวลให้เราเห็นอยู่เรื่อยๆ เมื่อคุณชูเกียรติให้สัมภาษณ์ว่า ครึ่งปีหลังเราคิดว่าตัวเลขส่งออกน่าจะลดลง เพราะราคาข้าวไทยแพงกว่าคู่แข่งอย่าง 'เวียดนาม' เมื่อครึ่งปีแรกราคาข้าวสู้กับเวียดนาม ต่างกันไม่ถึง 10 เหรียญสหรัฐ แต่ตอนนี้เริ่มห่างกันถึง 50 เหรียญสหรัฐ ด้วยเหตุนี้ผู้นำเข้าอาจจะหันไปซื้อเวียดนามมากขึ้น และถ้าช่วงหลังของปีอินเดียนเดียเลิกแบนการส่งออกข้าวขาว กลับสู่ตลาดการส่งออก ก็ยังส่อแววน่ากังวลว่า ตัวเลขส่งออกเราอาจจะลดลงเหลือประมาณ 6 แสนตันต่อเดือน ตรงนี้เป็นอะไรที่ต้องเฝ้าดูต่อไปว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่

เอาล่ะครับคุณผู้อ่าน ตอนนี้มีทั้ง เวียดนาม และ อินเดีย แต่เราขอพักเรื่องอินเดียไว้ และพาทุกคนไปที่ เวียดนามก่อนดีกว่า! ทีมข่าวฯ สอบถามนายกสมาคมฯ ซึ่งอยู่ปลายสายว่า ปัจจัยใดที่ทำให้ข้าวไทยแพงกว่าข้าวเวียดนาม คำตอบของคำถามนี้ คือ Supply หรือ จำนวนที่มีอยู่

คุณชูเกียรติ อธิบายว่า เนื่องจาก 5 เดือนที่ผ่านมาการส่งออกของเราดีมาก ทำให้ Supply ในตลาดหายไปค่อนข้างเยอะ ส่งผลให้ราคาข้าวแพงขึ้น อีกทั้ง ค่าเงินบาทที่แข็งค่า ทำให้ราคาส่งออก (FOB) แพงขึ้น ด้วยสองปัจจัยที่กล่าวมา ทำให้ราคาข้าวของไทยขยับห่างจากเวียดนามประมาณ 50 เหรียญสหรัฐ

"ข้าวไทยที่ส่งออกช่วงที่ผ่านมาเป็นออเดอร์เก่า แต่ออเดอร์ใหม่ครึ่งปีหลังอาจจะลดลง เนื่องจากราคาที่มันแตกต่างกันค่อนข้างเยอะ ณ วันนี้ราคา FOB ข้าวขาว 5% ของเรา อยู่ประมาณ 620-625 เหรียญสหรัฐต่อตัน ในขณะที่เวียดนามอยู่ที่ 575-580 เหรียญสหรัฐต่อตัน ดังนั้น จึงอาจจะทำให้ขายได้ยากขึ้น"

เมื่อถามว่ากังวลเรื่องสิ่งแวดล้อมหรือไม่ เพราะอาจทำให้ผลผลิตน้อยลง จนอาจนำไปสู่ราคาข้าวที่เพิ่มสูงขึ้น คุณชูเกียรติ มองว่า ยังไม่ค่อยห่วงเท่าไร เพราะปีนี้ฤดูกาลเพาะปลูก เรามีฝนตกค่อนข้างดี และจากพยากรณ์ของกรมอุตุนิยมวิทยาก็บอกว่า ฝนจะตกไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาตรฐาน เพราะฉะนั้น เรื่องปัญหาผลผลิตที่จะลดลง ดูแล้วอาจจะไม่มี

'เวียดนาม' คู่แข่งข้าวที่น่าจับตามอง! :

หากคุณผู้อ่านสังเกตตั้งแต่เริ่มต้น จะพบว่าคุณชูเกียรติพูดถึงประเทศเวียดนามอยู่บ่อยครั้ง นั่นก็เพราะเขามองว่า "ถ้าไม่นับอินเดียที่ถือว่าครองแชมป์อันดับ 1 เรื่องการส่งออกข้าว 'เวียดนาม' ถือเป็นคู่แข่งอันดับ 1 ที่น่าจับตามองที่สุด"

นายกิตติศักดิ์สมาคมส่งออกข้าวไทย กล่าวว่า ปีนี้เวียดนามส่งออกค่อนข้างเยอะเช่นกัน ตกเดือนละประมาณ 8-9 แสนตัน ไล่ตามหลังเรามาติดๆ แตกต่างแค่เล็กน้อย นอกจากนั้น ในอดีตข้าวเวียดนามอาจไม่ค่อยมีคุณภาพก็จริง แต่ปัจจุบันคุณภาพข้าวดีขึ้นมาก แทบไม่ต่างอะไรกับประเทศไทยเลย

"เขาพัฒนาเรื่องพันธุ์ข้าวค่อนข้างดีมาก และเขายังได้เปรียบเราจากเรื่องผลผลิตต่อไร่ ซึ่งของเขาดีกว่าเราเยอะ ของเราข้าวทุกประเภททั้งประเทศรวมกัน เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 450 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนเวียดนามอยู่ที่ประมาณ 900 กิโลกรัมต่อไร่ จะเห็นได้ว่ามากกว่าเท่าหนึ่ง เพราะฉะนั้น เขาขายถูกกว่าเรา เขาก็ยังมีกำไร"

การพัฒนาพันธุ์ข้าวของเวียดนาม ถูกถ่ายทอดผ่านการให้สัมภาระจากคุณชูเกียรติต่อไปว่า ตลอด 20 ปีที่ผ่านมา เวียดนามพัฒนาพันธุ์ข้าวอย่างต่อเนื่อง ผิดกับประเทศของเราที่ค่อนข้างละเลยเรื่องนี้ ได้แต่เน้นการนำเงินช่วยเหลือเกษตรกร เช่น จำนำ ประกันรายได้

"นักการเมืองหรือใครต่อใคร หากไม่ได้อยู่ในวงการข้าว ก็มักจะพูดเสมอว่า ข้าวไทยดีที่สุดในโลก แล้วก็มีใจอยู่แต่ตรงนั้น โดยไม่ได้คิดว่าจะทำอย่างไรให้ดีกว่านี้ ในขณะที่เพื่อนบ้านเราทำตรงนี้ค่อนข้างดีมาก เวียดนามมีงบพัฒนาพันธุ์ข้าวประมาณ 3-4 พันล้านบาทต่อปี ส่วนของไทยประมาณ 100 ล้านบาท บางครั้งไม่ถึงด้วย ตรงนี้เป็นความแตกต่างที่ทำให้เราคิดว่าในอนาคตความยั่งยืนของอุตสาหกรรมข้าวบ้านเราจะด้อยกว่าเวียดนาม"

มีเพียงเวียดนามประเทศเดียวใช้หรือไม่ที่เป็นคู่แข่งที่ของเราตอนนี้? เราถามปลายสาย คำตอบคือ "ตอนนี้เป็นไปในทิศทางนั้น" เพราะเมื่อก่อนจะมีเมียนมาที่ถือว่าน่ากลัว แต่ก็ในช่วงที่องซาน ซูจียังเป็นรัฐบาล เนื่องจากขณะนั้น เงินทุนจากต่างชาติไหลเข้าประเทศเยอะมาก ซึ่งอุตสาหกรรมข้าวก็เป็นตัวหนึ่งที่ต่างชาติยอมควักเงิน ทั้งทำโรงสี และพัฒนาต่างๆ

"แต่เมื่อมีความวุ่นวายของการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การลงทุนต่างๆ หายไป เพราะฉะนั้น ถ้าจะดูตอนนี้เวียดนามถือเป็นคู่แข่งที่น่ากลัวที่สุด เราจะไม่ไปพูดถึงอินเดียแล้วเพราะเขาเหนือกว่าเราไปเยอะมาก" นายกิตติศักดิ์สมาคมส่งออกข้าวไทย กล่าวกับเรา

'อินเดีย' ผู้ส่งออกข้าวล้มเบอร์วันของโลก! :

จากที่ทีมข่าวฯ ขอพักเรื่อง 'อินเดีย' ไว้ก่อน เพื่อพาคุณผู้อ่านไปดูข้าวที่เวียดนาม ตอนนี้เราพร้อมแล้วที่จะพาทุกคนไปดูว่า การส่งออกข้าวของอินเดียจะส่งผลอย่างไรกับไทยแลนด์ แต่ก่อนอื่นเราขอพาไปทำความรู้จักกับพี่ใหญ่คนนี้ก่อนสักนิดดีกว่า

ประเทศอันธพาลไปด้วยอารยธรรมอย่าง 'อินเดีย' ส่งออกข้าวเป็นอันดับ 1 ของโลก ครองส่วนแบ่งในตลาดกว่า 35.4% โกยรายได้เฉียด 1 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งพี่ใหญ่คนนี้ยังคงรักษาตำแหน่งตัวท็อปมาได้อย่างยาวนานตั้งแต่ปี 2555

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2566 รัฐบาลอินเดียประกาศห้ามส่งออกข้าวขาวและข้าวบาสมติ (Basmati) หรือเรียกง่าย ๆ ว่า "แบน" นั่นแหละครับคุณผู้อ่าน ที่ต้องทำเช่นนั้นก็เพราะต้องการลดปัญหาราคาสินค้าในประเทศ ที่พุ่งทิวจนเกิดภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งนั่นก็เป็นการแผ່นนัยทางการเมืองไปด้วย เพราะพวกเขาต้องการรักษาความนิยมการเลือกตั้ง

แต่... สิ่งที่คุณซูเกียรติกังวล มันอยู่ต่อจากนี้ต่างหาก!

นายกิตติศักดิ์ดีสมาคมส่งออกข้าวไทย แสดงความคิดเห็นว่า สิ่งที่เราเป็นห่วงทุกวันนี้ คือ ครึ่งปีหลังเมื่อการเลือกตั้งผ่านพ้นไป มีความเป็นไปได้สูงว่า อินเดียจะเลิกแบนการส่งออกข้าวขาว และถ้าอินเดียเปิดให้ส่งออกได้ปกติ สิ่งนี้น่าจะมีผลกระทบค่อนข้างรุนแรงกับไทย

"โดยปกติราคาข้าวอินเดียจะต่ำกว่าไทยประมาณ 60-70 เหรียญสหรัฐ ปัจจุบันนี้จะทำให้ลูกค้าหันไปซื้อข้าวทางนั้นมากขึ้น เพราะช่วงที่อินเดียดส่งออกข้าว เราก็เหมือนได้อานิสงส์ไปด้วย ซึ่งภาพที่ชัดก็คือทำให้ไทยส่งออกได้ค่อนข้างดีในครึ่งปีแรก และถ้าอินเดียกลับมาส่งออก ราคาข้าวในตลาดโลก อาจจะต้องปรับตัวลดลงจากปัจจุบันลงอย่างต่ำ 50 เหรียญสหรัฐ"

คุณซูเกียรติ กล่าวต่อไปว่า อินเดียมีศักยภาพในการส่งออกข้าวค่อนข้างสูงมาก เพราะเป็นผู้ส่งออกข้าวอันดับหนึ่งตลอด 10 ปีที่ผ่านมา เรียกได้ว่าแซงไทยอย่างไม่เห็นฝุ่น ขนาดปีที่แล้วอินเดียงดการส่งออกข้าวขาว แต่ข้าวอย่างอื่น เช่น ข้าวบาสมติ (Basmati) เขาก็ยังส่งได้ประมาณ 17 ล้านตัน ส่วนปี 2022 ส่งรวมออกได้ถึง 22 ล้านตัน เราก็เป็นห่วงว่าถ้าอินเดียกลับมาส่งออกอีกครั้ง เม็ดเงินเราอาจจะน้อยลง การส่งออกของเราน่าจะลดลงเยอะ

ต้องพัฒนาพันธุ์ข้าว เพื่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรม :

แม้ว่าตอนนี้ไทยจะสามารถหยัดยืนในวงการส่งออกข้าวได้ระดับต้นๆ บนเวทีโลก แต่นายกิตติศักดิ์ดีสมาคมส่งออกข้าวไทย มองว่า ยังมีเรื่องที่เราต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ต้องเร่งพัฒนาสายพันธุ์อย่างต่อเนื่อง แม้การพัฒนาจะใช้เวลานานก็ต้องทำ เราต้องมีพันธุ์ข้าวที่ดีขึ้น หากอยากอยู่ในอุตสาหกรรมข้าวอย่างยั่งยืน

คุณซูเกียรติ ให้ความความของ 'พันธุ์ข้าวที่ดีขึ้น' ไว้ทั้งหมด 3 ประการ ได้แก่ ประการที่ 1 พัฒนาพันธุ์ข้าวให้มีผลผลิตต่อไร่ที่สูงขึ้น "อย่างตอนนี้ไทยเฉลี่ยได้ข้าวเปลือกประมาณ 450 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนเวียดนามเฉลี่ย 900 กิโลกรัมต่อไร่ แต่เราต้องทำให้ได้สัก 1,000 กิโลกรัมต่อไร่"

ประการที่ 2 พัฒนาพันธุ์ข้าวให้มีระยะเวลาเก็บที่สั้นลง "ปกติทั่วไป โดยเฉลี่ยแล้วตั้งแต่เริ่มต้นปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว ไทยจะใช้เวลาประมาณ 120 วัน แต่ว่าเวียดนามใช้เวลาเพียง 90 วัน ทำให้เขาสามารถทำรอบได้มากกว่า" และ ประการที่ 3 พัฒนาพันธุ์ข้าวที่ตลาดต้องการให้หลากหลายยิ่งขึ้น เช่น พันธุ์ข้าวขาว และพันธุ์ข้าวหอม

"ทั้ง 3 ข้อ ที่ผมได้กล่าวมา ล้วนเป็นโจทย์สำคัญที่เราต้องทำให้ได้เพื่อความยั่งยืน เพราะถ้าเวียดนามสามารถแซงเราได้ จะทำให้ส่วนแบ่งในตลาดลดลงเรื่อยๆ ซึ่งตอนนี้เราโฟกัสเวียดนามก่อน ผมว่าเขาเป็นคู่แข่งที่น่ากลัว ไม่ต้องไปมองถึงอินเดีย เพราะเขาลอยลมเรื่องนี้ไปแล้ว"

คุณซูเกียรติ กล่าวว่า ต้องคำนึงว่าแม้ตอนนี้ลูกค้ารายใหญ่ของเราจะเป็นอินโดนีเซีย แต่เขาก็ไม่ใช่ของตายสำหรับเรา เพราะบางปีเขาไม่ซื้อข้าวเลย เพียงแต่ 2 ปีที่ผ่านมาอินโดนีเซียเผชิญกับเอลนีโญ และราคาข้าวภายในสูงมาก ทำให้ต้องพึ่งพาการนำเข้า ซึ่งการนำเข้าเขาก็จะดูเรื่องราคา

"10 ปีข้างหน้าถ้าเราไม่ทำอะไรเลย เราอาจจะส่งออกข้าวออกเหลือแค่ปีละ 4-5 ล้านตันก็ได้ เพราะเราไม่สามารถรู้เรื่องราคาได้ ถ้าต้นทุนที่อื่นถูกกว่า เราจะสามารถแข่งขันตลาดได้ อย่างเวียดนามคุณภาพข้าวดีขึ้นมาก แตกต่างกว่าในอดีต เพราะฉะนั้น ถ้าเราพัฒนาข้าวไทยได้จะดีมาก"

ที่มา ไทยรัฐออนไลน์

เปิดแนวคิด โดยเมย์ และ 3 ลด 3 เพิ่ม ปฏิรูปวงการข้าวเวียดนามพุ่งแข่งไทย

ชนรู้จักแนวคิด '3 ลด 3 เพิ่ม' และนโยบายปฏิรูป 'โดยเมย์' 2 แผนพัฒนาพาข้าวเวียดนามพุ่งแข่งข้าวไทย นักวิชาการชี้ ข้าวไทยมีดีแต่ยังติดกับดักนโยบายประชานิยม

สื่อบัณฑิตไทยก่อนหน้านี้ น่าจะทำให้คุณผู้อ่านพอทราบถึงปัจจัยบางอย่าง ที่อาจทำให้ไทยส่งออกข้าวได้น้อยลง และอาจจะทำให้พอเข้าใจว่า เหตุใด 'คุณชูเกียรติ โอภาสวงศ์' นายกิตติมศักดิ์สมาคมส่งออกข้าวไทย ถึงมองว่าเวียดนามคือคู่แข่งรายสำคัญที่น่ากลัว!

อย่างไรก็ดี การเติบโตของวงการข้าวเวียดนาม ไม่ใช่โชคหรือความบังเอิญ ทุกอย่างถูกวางแผนผ่านนโยบายและแนวคิดอย่างแยบยล ประเทศที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 9 ของเอเชียนี้ ทุ่มงบประมาณและจริงจังกับการพัฒนาข้าวเป็นอย่างมาก!

เอาเป็นว่า... อย่ารอช้าเลยดีกว่า! ทีมข่าวฯ ขอพาไปทำความเข้าใจกับเรื่องนี้ให้มากขึ้น ผ่านบทสัมภาษณ์ที่เราได้สนทนากับ 'รศ.ดร.สมพร อิศวิลานนท์' นักวิชาการอิสระ อดีตนักวิชาการอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ

รศ.ดร.สมพร อิศวิลานนท์

สโลแกน 3 เพิ่ม 3 ลด :

หากเราจะพยายามค้นหาคำตอบว่า เหตุใดข้าวเวียดนามถึงกำลังรุกหน้าแข่งข้าวไทย ก็คงต้องย้อนกลับไปเมื่อปี ค.ศ. 1980 ที่รัฐบาลเวียดนามบิ่งไอเดีย จนเกิด 'นโยบายปฏิรูปโครงสร้างข้าว' เรียกว่า '3 ลด 3 เพิ่ม' ซึ่ง รศ.ดร.สมพร ได้อธิบายให้เราเข้าใจโดยง่ายว่า "3 ลด คือ ลดค่าปุ๋ย ลดค่ายา ลดต้นทุน ส่วน 3 เพิ่ม คือ เพิ่มคุณภาพ เพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มกำไร โดยเวียดนามพยายามดำเนินนโยบายอย่างต่อเนื่อง เขามองว่าถ้าทำ 2 อย่างนี้ได้ ยังไงก็ต้องเพิ่มขึ้นแน่นอน"

อดีตนักวิชาการอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ กล่าวต่อว่า ผลการดำเนินของเขามีข้อมูลเชิงประจักษ์เลยว่า ประมาณ 10-12 ปีที่แล้ว เวียดนามปลูกข้าวพื้นนุ่มและส่งออกได้ประมาณ 2 แสนตันต่อปี และขายได้แค่ประมาณ 370 เหรียญสหรัฐต่อตัน ทำให้ช่วงนั้นมีคำดูถูกต่อข้าวเวียดนามมากมายว่า "ไม่มีทางสู้ไทยได้" จนกระทั่ง 2-3 ปีที่ผ่านมา เวียดนามปรับคุณภาพข้าวพื้นนุ่มส่งออกได้เป็นล้านตัน และปีที่ผ่านมาส่งออกได้ประมาณเกือบ 3 ล้านตัน

อย่างไรก็ตาม การจะมาถึงจุดนี้ได้ ไม่ใช่เกิดจากการพยายามของรัฐเพียงฝ่ายเดียว แต่ รศ.ดร.สมพร ชี้ว่า นี่ไม่ใช่การเปลี่ยนผ่านที่เกิดโดยง่าย แต่มีกลไกขับเคลื่อนนโยบายจาก 3 ฝ่ายผสมผสานเข้าด้วยกัน คือ รัฐบาล เอกชน และประชาชน โดยรัฐมีหน้าที่ปรับปรุงพันธุ์ข้าวต่างๆ เช่น ST21 (Vietnamese Fragrant Rice ST21) หลังจากนั้นให้เอกชนนำไปขยายพันธุ์ และลงมาส่งเสริมภาคเกษตรกร โดยการให้ความรู้และสร้างเป็นชุมชนขึ้นมา นอกจากนั้นยังมีการร่วมมือกับพ่อค้าในประเทศ เพื่อรับซื้อผลผลิตและนำส่งออกต่อไป

"เพราะฉะนั้น จากเมื่อก่อนที่ 100 ครัวเรือน ปลุก 100 สายพันธุ์ จะกลายเป็น 100 ครัวเรือน ปลุก 1 สายพันธุ์ ทำให้ข้าวมีความสม่ำเสมอสูง มันจะดีเท่าๆ กันหมด อีกทั้งเวียดนามสามารถเปลี่ยนจากข้าวพื้นแข็งที่ตลาดไม่ต้องการเป็นข้าวพื้นนุ่มได้ด้วย"

"การพัฒนาของเวียดนาม ทำให้ราคาข้าวก้าวกระโดด จากที่เคยขายได้แค่ประมาณ 370 เหรียญสหรัฐต่อตัน ขยับขึ้นเป็น 600 เหรียญสหรัฐต่อตัน แสดงว่าชาวนาเวียดนามจะมีรายได้ขึ้นมากกว่าเดิมแน่นอน ยิ่งปีนี้มีโอกาสเข้ามา ราคาข้าวขึ้นเพราะขาดแคลน เวียดนามก็มีโอกาสขายได้สูง เพราะเขาปรับปรุงประสิทธิภาพไปไกลมากแล้ว"

พื้นที่ปลูกข้าวของเวียดนามเข้าถึงชลประทานมากกว่า 70% :

รศ.ดร.สมพร ระบุว่ ปัจจุบันเวียดนามต้องการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกเป็น High-value ส่งออกให้มากขึ้น เขากับโค่นกาแฟพันธุ์ที่ราคาไม่ค่อยดีเพื่อไปปลูกทุเรียนแทน และก็ประสบผลสำเร็จ เพราะปลูกจนส่งออกป็นได้ อย่างก้าวกระโดด แม้แต่ที่นาบางจุด เขาทำเป็นโคกยกขึ้นมาปลูกทุเรียน นอกจากนั้น ตอนนี้ชาวนาเวียดนามทำเกษตรผสมผสานมากขึ้น ไม่ได้เป็นเชิงเดี่ยวเหมือนชาวนาไทย

ไม่เพียงเท่านั้น ถ้ามองในมุมการปลูกข้าว พื้นที่การปลูกของเวียดนามถือว่ามากกว่าไทย เพียงแต่อาจจะแปลงเล็กแปลงน้อย ถ้าบนที่สูงชาวนาเขาจะทำแบบคอนทัวร์ มีที่ลุ่มแถบแม่น้ำโขงเป็นแหล่งผลิตใหญ่ อีกทั้งเวียดนามจะทำนา 3 ฤดู เพราะเขาใช้เวลาปลูกข้าวเพียง 100 วัน ทำให้สามารถทำนาได้ถึง 3 ครั้งต่อปีได้ ส่วนไทยใช้เวลาปลูกประมาณ 120 วัน

แต่เอ๊ะ! ในเมื่อพื้นที่โดยรวมของประเทศไทย ก็ดูจะใหญ่กว่าเวียดนาม แต่เหตุใดถึงปลูกได้น้อยกว่าล่ะ?

รศ.ดร.สมพร ให้คำตอบว่า เพราะเขามีข้อดี คือ มีชลประทานประมาณ 70-75% ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด ขณะที่ไทยมีพื้นที่ชลประทานประมาณ 25% ของพื้นที่เพาะปลูก อีกทั้งเวียดนามยังมีระบบการคัดเลือกและพัฒนาสายพันธุ์ที่เข้มแข็ง มีการร่วมมือกันจากทุกภาคส่วน ทำให้ผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่สูงกว่าไทยเป็นเท่าตัว

"จะเห็นได้ว่า ชลประทานเป็นสิ่งที่สำคัญมาก มันทำให้พวกเขาใช้ที่ดินได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น กลับกันทางอีสานของไทย ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 50% ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด กลับปลูกข้าวได้ประมาณปีละ 1 ครั้ง เพราะพื้นที่แล้ง ระบบชลประทานก็ไม่อำนวย ยิ่งไปกว่านั้นนิยมปลูกข้าวหอมมะลิ แม้ว่าจะมีราคาสูง แต่ผลผลิตต่ำ และต้นทุนต่อหน่วยสูง"

รศ.ดร.สมพร มองว่า ผลจากปัจจัยต่างๆ ทำให้ชาวนาเวียดนามไม่ได้ยากจน กลับกันนั้นชาวนาไทยเป็นหนี้สินล้นพ้น มันเป็นปัญหาที่นโยบายของรัฐแก้ไม่ตรงจุด เหมือนตาบอดคลำช้าง ถ้าไทยนำเงินมาปรับปรุงแหล่งน้ำในไร่นา หรือหาองค์ความรู้เผยแพร่เปลี่ยนมายด์เซตของชาวนาให้ดีขึ้น มีกลไกแนะนำให้เขาปลูกแบบผสมผสาน ป่านนี้เขามีฐานะดีขึ้นไปแล้ว

เวียดนามจริงจังกับการพัฒนาข้าว :

ทีมข่าวฯ สอบถาม รศ.ดร.สมพร ว่า เหตุใดรัฐบาลเวียดนามถึงจริงจังกับการพัฒนาข้าวมากขนาดนี้ เราได้รับคำตอบจากปลายสายว่า เพราะเขามองไปถึงเรื่อง Food security หรือความมั่นคงด้านอาหาร ซึ่งเรื่องนี้เกิดขึ้นจาก 2 ปัจจัย ได้แก่ 'จำนวนประชากร' และ 'การเรียนรู้ผลของสงคราม'

รศ.ดร.สมพร กล่าวเสริมว่า ประชากรเวียดนามเพิ่มขึ้นถึง 100 ล้านคนแล้ว เขาเลยใส่ใจเรื่องความมั่นคงด้านอาหาร เพราะอดีตเขาเคยเป็นประเทศที่ขาดแคลนในยุคสงครามเวียดนาม เขาเรียนรู้และเห็นผลของความลำบาก จนประมาณปี 1986 เกิดนโยบายที่เรียกว่า 'Đổi Mới' (ดอยเม้ย)

"เวียดนามพยายามจะไม่ส่งออกข้าวเกิน 7-8 ล้านตัน ทั้งที่เขาปลูกได้มากกว่าไทย อย่างข้าวสารปลูกได้ประมาณ 28 ล้านตัน ข้าวเปลือกประมาณ 40 ล้านตัน เขาสำรองไว้ให้เพียงพอ เพราะประชากรเวียดนามถือว่ากินข้าวเยอะในระดับหนึ่ง"

ก่อนเราจะไปกันต่อ... ทีมข่าวฯ ขอแฉพาคุณผู้อ่าน ทำความรู้จักกับนโยบาย Đới Mới กันสักนิดนึง

นโยบาย Đới Mới เกิดขึ้นจากการประชุมของพรรคคอมมิวนิสต์ ครั้งที่ 6 เป็นนโยบายที่ต้องการเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจ จากเน้นส่วนกลางสู่ระบบตลาด พุดง่าย ๆ คือ ต้องการ 'เปิดประเทศมากขึ้น' นอกจากนั้น ยังต้องการจัดซื้อจำกัดการค้าภายในประเทศ ยกเลิกการผูกขาดทางการค้า เพื่อกระจายอำนาจทางธุรกิจแก่ท้องถิ่น และยังเป็นการเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศอีกด้วย ซึ่งแนวทางการดำเนินงานของนโยบายนั้น ถือว่าสอดคล้องกับความหมายของ Đới Mới เพราะ Đới หมายถึง เปลี่ยน และ Mới หมายถึง ใหม่ นั่นเอง...

ประเทศไทยยังติดกับดักนโยบายประชานิยม :

หันกลับมามองนโยบายเกี่ยวกับข้าวของสยามเมืองยิ้ม อดีตนักวิชาการอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ มองว่า ถ้าย้อนกลับไปตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ไทยรวบรวมและปรับปรุงข้าวได้ดีมาก มีการสร้างนาทดลอง ทำอะไรต่างๆ อย่างต่อเนื่อง แต่เริ่มมาพังประมาณปี พ.ศ. 2540 เมื่อการเมืองเริ่มเข้าไปยุ่ง และพังมากที่สุดในยุครัฐบาลยิ่งลักษณ์ที่มีโครงการจำนำข้าว

รศ.ดร.สมพร กล่าวเสริมว่า ช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปี 2554 เริ่มที่รัฐบาลยิ่งลักษณ์ ไทยก็แจกเงินมาโดยตลอด ใช้เงินเปล่าอุดหนุนชาวนา ซึ่งนั่นเป็นการดำเนินนโยบายแบบประชานิยม หากคำนวณงบประมาณที่รัฐจ่ายไป สูงถึงประมาณ 1.2 ล้านล้านบาท

"รัฐบาลยิ่งลักษณ์เสียบไปกับโครงการรับจำนำข้าว ประมาณ 6 แสนล้านบาท รัฐบาลประยุทธ์อีก 6 แสนล้านบาท และเมื่อเพื่อไทยเข้ามามีนโยบายอุดหนุนไร่ละ 1,000 บาท ก็จ่ายไปอีก 56,000 ล้านบาท คูสิ... เงินหายไปประมาณ 1.2 ล้านล้านบาท โดยที่ไม่ได้เกิดอะไรขึ้นเลย แล้วทุกวันนี้จะไปแข่งขันกับใครได้"

รศ.ดร.สมพร แสดงความคิดเห็นว่า ชาวนาไม่มีน้ำจะปลูก ต้นทุนสูง พันธุ์ข้าวก็ผลผลิตต่ำและแข่งขันไม่ได้ มันเป็นสารพัดปัญหาอื่นๆต่ง ซึ่งเกิดจากนโยบายที่บิดพลิ้ว อะไรที่ควรทำไม่ทำ ไปทำนโยบายที่ไม่ควรทำ แถมยังเป็นนโยบายระยะสั้นเพื่อใช้หาเสียง จนส่งผลกระทบไปหมด

รัฐบาลไทยเน้นนโยบาย 'ประชานิยม' ไม่เน้นการวิจัยและพัฒนา เรามีพันธุ์ข้าวดีๆ มากมาย มีนักวิทยาศาสตร์ และนักวิจัยที่เก่งไม่แพ้ชาติใด แต่เรากลับดำเนินนโยบายอย่างผิดพลาดมาโดยตลอด ซึ่งโทษใครไม่ได้เลย ต้องโทษนโยบายที่รัฐทำว่ามันไม่ดี

"ประเทศไทยติดกับดักนโยบายของรัฐ ที่ทำให้ชาวนาอยู่ในภาวะยากจน เป็นกับดักที่ไปไหนไม่รอด ถ้าถามว่าจะหลุดจากกับดักนี้ได้ไหม ก็ต้องบอกว่า ต้องเปลี่ยนมายด์เซตของนักการเมือง ถ้านักการเมืองหวังแต่จะแจกเงิน มันก็ทำอะไรไม่ได้ ถ้าคุณจะสามารถด้านการแข่งขัน คุณจะมัวนั่งแจกเงินไม่ได้ ต้องหันมาใส่ใจเรื่องนวัตกรรม และการพัฒนาเกษตรกร" รศ.ดร.สมพร กล่าวกับเรา

ไทยมีของดีแต่ไร้งบประมาณสนับสนุน :

ผลจากการพยายามซื้อใจเกษตรกรโดยการเน้นทำ 'นโยบายประชานิยม' ส่งผลให้รัฐบาลอาจเผลอหลงเมินต่อ 'การวิจัยและพัฒนา' ของดีที่มีอยู่ในมือ! รศ.ดร.สมพร มองว่า วิทยาศาสตร์เรื่องข้าวของเวียดนามก้าวหน้าไปไกลมาก เผลอๆ นักปรับปรุงพันธุ์ข้าวอาจดีกว่าไทยด้วย

ข้าก่อนคุณผู้อ่าน... นั่นไม่ใช่คำดูหมิ่นดูแคลนจากนักวิชาการอาวุโส แต่เป็นการแสดงความกังวลถึงอนาคตของการข้าวไทยในตอนนี้ต่างหากละ เหตุที่ รศ.ดร.สมพร เอ่ยเช่นนั้น เพราะมองว่า ที่จริงแล้วคนไทยและของไทยมีดี แต่รัฐไม่มีเงินไปสนับสนุน เงินวิจัยที่มีก็ต่ำมาก ผิดกับเวียดนามที่แค่ระดับจังหวัดก็ได้งบทำวิจัยแล้ว

"ของเราก็มีงบประมาณนะ เป็นงบที่ผ่านกรมข้าว แต่มันเหมือนเบี้ยหัวแตก เพราะกรมข้าวปีหนึ่งก็ได้งบไม่เท่าไร แม้แต่วิธีปรับปรุงพันธุ์ในกรมข้าวก็แทบไม่มีเหลือแล้ว ระบบทุนที่มีอยู่ก็ไม่ได้เอื้อให้เกิดการสร้างฐานให้ดีขึ้น เรามีจีโนมสายพันธุ์ข้าวมากที่สุดในโลก เรามี 5,000 กว่าสายพันธุ์ แต่คุณรู้ไหมว่าเรามีแล้วเหมือนเก็บไว้เฉยๆ เพราะว่าการจะใช้มาผสม ต้องใช้หลัก Genomics (จีโนมิกส์) แต่ทุนวิจัยมันมีน้อย"

อย่างที่ผมบอกไป ไทยเน้นประชานิยม ไม่เน้นการวิจัยและพัฒนา กลับกันทางเวียดนามลงทุนการวิจัยสูงกว่าเราประมาณ 5-6 เท่า งบประมาณเรามีไม่ถึง 300 ล้านบาท แต่ของเขาประมาณ 3,000 ล้านบาท เท่ากับว่าสูงกว่าถึง 10 เท่าด้วยซ้ำไป เขาให้สถานีวิจัยระดับจังหวัดสามารถทำวิจัยขึ้นมาได้ มีคนคอยสนับสนุน มีนโยบายที่เข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง

อดีตนักวิชาการอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ กล่าวต่อไปว่า เรื่องศูนย์วิจัยพันธุ์ข้าว ศูนย์เมล็ดพันธุ์ต่างๆ ของเราก็มี แต่เราผลิตได้ไม่เท่าเขา ปีหนึ่งเราต้องการเมล็ดพันธุ์ 1.5 ล้านตัน แต่มันมีพันธุ์ที่ Purity (ความบริสุทธิ์) ไม่ได้ เพราะบางครั้งซื้อจากตลาด ทำให้เมล็ดพันธุ์ปนกันไปหมด จนส่งผลให้คุณภาพลดลง

ทุกวันนี้ชาวนาไทยบางกลุ่มนำข้าวสายพันธุ์ของเวียดนามมาปลูก เพราะข้าวหอมพวง ที่คนไทยเรียกกัน ที่จริงมันก็คือข้าวสายพันธุ์ Jasmine 85 ซึ่งเป็นสายพันธุ์สาธารณะที่เวียดนามปรับปรุง เหตุที่เขาหันมาปลูกข้าวพันธุ์นี้ เพราะผลผลิตสูง และใช้เวลาแค่ประมาณ 100 วัน แต่ข้าวไทยส่วนมากใช้เวลา 120 วัน ซึ่งชาวนาเขาก็อยากประหยัดเวลา และต้องการผลผลิตที่สูงขึ้น

รัฐบาลไทยต้องเลิกให้เปล่าแก่เกษตรกร :

จากปัญหาที่อิ่นงตุงนังและคาราคาซังมานานนับสิบปี ทำให้ รศ.ดร.สมพร อิศวิลานนท์ มองว่า ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลต้องเปลี่ยนมุมมองใหม่ ต้องเลิกการให้เปล่าโดยไม่มีเงื่อนไขได้แล้ว ต้องเพิ่มทุนที่ดีให้แก่เกษตรกร ซึ่งทุนนั่นก็คือสายพันธุ์ข้าวที่ปรับปรุงพันธุ์แล้ว รวมไปถึงพัฒนาโครงสร้างชลประทานให้ทั่วถึง

"ทุกวันนี้เราไปชักกว่าเขา เราต้องกลับมาให้ความสนใจใหม่ เพราะมีของดีอยู่ในมือ อยู่ตามหน่วยงานต่างๆ มากมาย นักวิทยาศาสตร์เราเก่ง ขาดแค่ระบบส่งเสริมที่ดีก็เท่านั้น"

รศ.ดร.สมพร กล่าวว่า เราควรจริงจังกับเรื่องนี้ได้แล้ว เพื่อความมั่นคงทางอาหารของประเทศ และความมั่นคงของเกษตรกรไทย ถ้าเรามีสายพันธุ์ดีๆ จัดการเกษตรให้มีความรู้ดีๆ บำรุงพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกข้าวไว้ โดยเฉพาะบริเวณภาคเหนือตอนล่างภาคกลางตอนบน จะช่วยให้ชาวนาปลูกแล้วมีรายได้ที่ดี และความมั่นคงทางอาหารเราก็จะดี

ที่มา ไทยรัฐออนไลน์

"ข้าวไทย" ขายแพ้เวียดนาม แต่คุณภาพความหอมยังเหนือกว่า?

ข้าวไทย ส่งออกแพ้เวียดนาม แต่คุณภาพความหอมยังเหนือกว่า นักวิชาการชี้ ที่ผ่านมานักวิจัยสายพันธุ์ข้าวไม่เคยขาด แต่ยังไม่ระบียบในการจัดการและนำไปใช้

ซีรีส์สัปดาห์ข้าวไทย 2 EP. ที่ผ่านมา ทีมข่าวฯ ได้พาคุณผู้อ่านไปดูปัจจัย ที่ทำให้เวียดนามถือเป็นคู่แข่งตัวเต็ง นำกลัว อีกทั้งยังพาไปส่องนโยบายของรัฐบาลเวียดนามที่ได้วางแผนดำเนินการอย่างแยบยล จนทำให้วงการข้าว เวียดนามผงาดแข่งไทยได้

เดินทางเข้าสู่ตอนที่ 3 เราจะขอพาคุณผู้อ่านไปดูกันว่า "ข้าวไทยกับข้าวเวียดนามแตกต่างกันอย่างไร?" จุดไหนที่เรามี แต่เขาไม่มี หรือจุดไหนที่เราดี แต่เขาอาจจะดีกว่า ซึ่งผู้ที่จะมาไขข้อสงสัยคลายฉงนให้เราวันนี้ นั่นก็คือ 'ศ.ดร.อภิชาติ วรรณวิจิตร' ที่ปรึกษาอาวุโส ศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว (Rice Science Center) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้าวไทยและเวียดนามไม่ต่างกันมาก :

คำถามแรกที่เราเปิดประเด็นการสนทนา คือ ข้าวไทย และเวียดนามแตกต่างกันอย่างไร?

ศ.ดร.อภิชาติ ให้คำตอบว่า ถ้ามองในปัจจุบันข้าวที่เวียดนามปรับปรุงพันธุ์ขึ้นมา ถือว่าแทบไม่มีความแตกต่างกับข้าวไทย เพราะเขาพัฒนาจากสิ่งที่ข้าวไทยมี แต่สุดท้ายก็ยังไม่เหมือน แต่เวียดนามมีการพยายามพัฒนาบางอย่างเพิ่มเข้าไป นั่นคือ การบวกคุณสมบัติของข้าวสาลีสหชาติอินเดีย อย่างบาสมาติ (Basmati) ลงไปด้วย

"ทั้งข้าวบาสมาติของอินเดีย และข้าวหอมมะลิของไทย ถือเป็นข้าวเกรดพรีเมียมทั้งคู่ แม้ว่าจะอยู่คนละตลาด ทำให้เวียดนามคิดว่า ถ้ารวมข้อดีของข้าว 2 สายพันธุ์นี้ไว้ด้วยกัน น่าจะได้ข้าวที่ส่วยดีกว่า"

ที่ปรึกษาอาวุโส ศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว กล่าวต่อว่า เขาตั้งเรื่องเด่นๆ ออกมาใส่ในข้าวตัวเอง อย่างสายพันธุ์ ST24 เป็นเหมือนสุดยอดของเขา ลักษณะทางกายภาพเรียวยาวคล้ายบาสมาติ และยาวคล้ายหอมมะลิของไทย ส่วนความนุ่ม ความเหนียว ก็คล้ายกับของไทยไม่ต่างกันมาก หรือปริมาณแป้งอะไมโลสก็ใกล้เคียงกัน

ศ.ดร.อภิชาติ ระบุว่า เวียดนามมองข้าวไทยมานานมากแล้ว เขาพยายามทำให้เหมือน หรือดีกว่า จุดเด่นที่เขาเอาไปอย่างหนึ่งคือ ความยาวเมล็ด ซึ่งข้าวรุ่นใหม่ๆ เขาทำได้ ทำให้ความเรียวยาวมากกว่าข้าวไทยด้วยซ้ำ แต่อย่างไรก็ดี การที่เขาพยายามใช้จุดเด่นของข้าวบาสมาติ มันก็มีข้อเสียมากกว่าข้อดีนะ ข้อเสียจะอยู่ตอนสีข้าว เพราะสีแล้วข้าวจะหักไม่เต็มเมล็ด

"แต่ผมว่าจุดเด่นที่ทำให้เขาแตกต่างจริงๆ คือ ข้าวเวียดนามอายุสั้นกว่าเรา เพราะภายใน 100 วันสามารถเก็บเกี่ยวได้เลย ซึ่งมันจะเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ย และชลประทานที่ถัวถึง เมื่อ 2 อย่างนี้ดี ข้าวจะดีและไม่ล้ม ด้านชลประทานเวียดนามไม่ค่อยขาด เพราะเขาอยู่ฝั่งที่รับมรสุมตลอดเวลา และนั่นยังเป็นเหตุผลที่ทำให้เขาต้องพัฒนาพันธุ์ข้าว เนื่องจากเขาจะปลูกข้าวที่ลำต้นสูงปานกลาง หรือสูงเหมือนบ้านเราไม่ได้ มันจะล้มหมด เขาเลยต้องมีข้าวต้นเตี้ยและอายุสั้น เพื่อเลี่ยงปัญหามรสุม"

ข้าวไทยเน้นหอมนุ่ม ข้าวเวียดนามขุ่นก็พอ :

อย่างไรก็ดี เมื่อข้าวเวียดนามได้รับน้ำเยอะจากอิทธิพลของมรสุม และการปลูกแบบนาชลประทาน ทำให้ความพยายามที่อยากจะให้ข้าวมีกลิ่นหอมเหมือนของไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จดังคาดหวัง ซึ่ง ศ.ดร.อภิชาติ ได้อธิบายเหตุผลประกอบไว้ว่า

"หากมองเรื่องคุณภาพ กายภาพ และการหุงต้ม มันเป็นเรื่องที่เลียนแบบกันอยู่แล้ว แต่ปัจจัยหลักอยู่ที่พื้นที่การทำนา โดนนาส่วนใหญ่ของเวียดนามเป็นนาชลประทาน ส่วนบ้านเรา 50% เป็นพื้นที่น่าน้ำฝน ถ้าข้าวได้รับน้ำเยอะ ความหอมจะน้อยลง เขาจึงทำข้าวหอมได้ไม่ดี เลยหันมาเน้นความนุ่ม และความเรียวยาวแทน"

ศ.ดร.อภิชาติ กล่าวต่อว่า 'ความหอม' ยังคงเป็นความยูนิคของข้าวไทย เพราะเราปลูกในนาที่ฝน เวียดนามเคยพยายามทำให้ข้าวหอมแบบเรา โดยมาปลูกแถบชายแดนกัมพูชา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความใกล้เคียงกับไทย แต่ด้วยเนื้อที่ปลูกข้าวไม่เยอะ จึงไม่สามารถผลิตได้ตามต้องการ

ด้วยปัจจัยที่ไม่เอื้ออำนวยดังกล่าว ทำให้เวียดนามที่เคยคิดอยากลงเล่นใน Fragrant Rice หรือ กลุ่มข้าวหอม หันมาเล่น Non-fragrant rice แทน "โดย Non-fragrant rice ไม่เน้นหอม แต่เน้นนุ่ม เป็นอีกกลุ่มตลาดที่ลงมานิดนึง และราคาข้าวถูกกว่า ซึ่งเวียดนามมองว่าไม่ต้องหอมมากก็ได้ ขอแค่นุ่มก็อยู่ในร้านอาหารได้และขายออกแล้ว ตอนนี้เราเลยแข่งกับเขาด้วยราคา"

ศ.ดร.อภิชาติ แสดงความคิดเห็นว่า ทำให้ตอนนี้เรื่องข้าวนุ่ม เราอาจจะชนะยาก เพราะเราโฟกัสว่าอะไรก็ตามต้องหอม ซึ่งความหอมนี้มันถึงผลผลิตไว้ ทำให้การปรับปรุงพันธุ์ยากขึ้น เพราะความหอมนี้จะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม เราเลยสูญเสียกลุ่มลูกค้าที่เขาจะต้องการแค่ข้าวนุ่ม แต่ถ้าแข่งกันขายข้าวที่กลิ่นหอม ยิ่งเราก็ยังเหนือกว่า

"อีกทั้งข้าวหอมไทยอาจจะโดนกดราคาบางครั้ง เพราะคนจีนที่จะมาซื้อข้าวหอมมะลิไทย เขาจะคาดการณ์เลยว่า ก่อนเก็บเกี่ยวฝนจะตกจังหวัดไหนๆ มากขนาดไหน ถ้าเขาดูแนวโน้มแล้วว่าฝนตกเยอะ ข้าวอาจจะหอมน้อยลง เขาก็จะเริ่มกดราคาข้าวไทย"

ตลาดข้าวหอมไทยกำลังถูกเขายกร่อน :

จากบทสัมภาษณ์ก่อนหน้านี้ ที่เราเคยได้พูดคุยกับ 'คุณชูเกียรติ โอภาสวงศ์' นายกิตติมศักดิ์สมาคมส่งออกข้าวไทย และ 'รศ.ดร.สมพร อิศวิลานนท์' นักวิชาการอิสระ อดีตนักวิชาการอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ ทำให้เราพอจะทราบว่าขณะนี้การส่งออกของตลาดข้าวไทยกำลังเป็นรองเวียดนาม

แต่หลังจากได้สนทนากับ ศ.ดร.อภิชาติ ซึ่งให้ข้อมูลว่า ความหอมของข้าวเวียดนามยังสู้ข้าวไทยไม่ได้ ทำให้เราสงสัยต่อไปว่า หากเป็นเช่นนี้ถือว่าไทยยังได้เปรียบในตลาดใช้หรือไม่?

ศ.ดร.อภิชาติ แสดงความคิดเห็นว่า การได้เปรียบก็พูดยากนะ ผลผลิตของข้าวหอมไทยน้อย และใช้ต้นทุนสูงกว่าเวียดนาม ตรงนี้แหละที่มองว่าเสียเปรียบ เพราะเขาขายได้เยอะกว่าในราคาที่ต่ำกว่า

แม้ไทยได้เปรียบในแง่ของสายพันธุ์ที่มีความหอม แต่ก็ยังเสี่ยงแพ้ตลาดการส่งออกอยู่ดีใช่หรือไม่?

"ใช่... ในอนาคตข้างหน้า ถ้ายังอากาศร้อนขึ้น ฝนไม่ตกต้องตามฤดู มีเรื่องน้ำมาก-น้ำน้อย ข้าวพวกนี้ก็จะส่งผลกระทบได้ง่าย ความร้อนกับช่วงที่ข้าวออกดอก มันยังอาจทำให้ผลผลิตต่ำชัดเจน นี่เป็นจุดอ่อน เพราะข้าวหอมมะลิก็ปลูกได้ปีละครั้ง ถ้าพลาดก็พลาดเลย"

ด้าน 'รศ.ดร.สมพร อิศวิลานนท์' แสดงความคิดเห็นถึงประเด็นตลาดข้าวหอมไทยว่า "เรากำลังถูกเขายกร่อน" เพราะถูกแย่งชิงส่วนแบ่งไปเยอะพอสมควร อย่างเมื่อก่อนข้าวหอมมะลิเคยส่งออกได้ 2 ล้านกว่าตัน มาวันนี้แม้ข้าวหอมจะส่งได้ 2 ล้านตันกว่า แต่เป็นข้าวหอมมะลิประมาณ 1 ล้าน 2 แสนตัน ส่วนที่เหลือเป็นข้าวหอมปทุม อีกทั้งการส่งออกข้าวหอมเวียดนามก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้พื้นที่ในตลาดของไทยถูกแบ่งออกไป เมื่อเขายกร่อนแบบนี้ก็ส่อแววแย่

รศ.ดร.สมพร กล่าวว่า แต่หากมองแค่ในมุมของสายพันธุ์นั้น การที่ข้าวเวียดนามจะเอาชนะข้าวหอมมะลิไทยได้ก็ยาก เพราะเป็นความจำเพาะของพันธุ์ เหมือนข้าวโคชิคาริของญี่ปุ่น ที่ไม่มีใครทำแบบเขาได้ แต่ตอนนี้ผลผลิตมันต่ำ ต้องคิดว่าจะทำยังไงจะให้อู้อขึ้น เพราะที่ผ่านมาเราเหมือนทะนงตัวว่าผลิตข้าวหอมพรีเมียมได้ราคาดี ไม่มีใครสู้ได้

"ข้าวพันธุ์อื่นๆ ราคาจะอยู่ที่ 560 เหรียญสหรัฐต่อตัน แต่ข้าวหอมมะลิอยู่ที่ 900 เหรียญสหรัฐต่อตัน มีช่วงหนึ่งขึ้นไปถึง 1,200 เหรียญสหรัฐต่อตัน คราวนี้เมื่อเศรษฐกิจไม่ดี คนก็หันไปซื้อข้าวที่ราคาถูกแต่ไม่หอมก็ไม่ใช่ไร ผมเคยไปจีน เขาบอกว่า ข้าว ST25 ของเวียดนาม นุ่มได้ที่คล้ายกับข้าวไทย ตามภัตตาคารจึงหันมาเสิร์ฟข้าวพันธุ์นุ่มแทน แทนที่จะเป็นหอมมะลิของไทยเหมือนเมื่อก่อน"

อย่างไรก็ดี รศ.ดร.สมพร มองว่า ตลาดข้าวหอมยังมีความจำเพาะอยู่ สามารถจะสร้างกลุ่มเฉพาะขึ้นมาได้ ตอนนี้ยังไม่ถึงกับจะหายไป เพราะอย่างสิงคโปร์ หรือฮ่องกง พวกคนที่มีเงินเยอะ เขายังชอบข้าวมะลิไทยอยู่

พันธุ์ข้าวไทยได้รับการพัฒนา แต่ไร้คนเหลียวแล :

สำหรับประเด็นการวิจัยเพื่อพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์ข้าว ที่ปรึกษาอาวุโส ศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว กล่าวว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมาเราทำกันมาเยอะ หลักๆ แล้ว กรมการข้าว จะรับผิดชอบสายพันธุ์ที่คนนิยมปลูก ส่วนทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จะดูข้าวชนิดพิเศษ แต่ที่คนมองกันว่า เมืองไทยไม่มีการพัฒนาพันธุ์ เนื่องจากยังไม่สามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็นระเบียบเหมือนเวียดนาม เพราะหากมองเวียดนามจะพบว่า ถ้ารัฐบาลอยากทำอะไรก็วางแผนและสั่งลงมา ด้านเกษตรกรจะทำตามที่ได้รับมอบ

"เขาทำเรื่องระเบียบได้อย่างดี เพราะส่วนหนึ่งเขาเป็นคอมมิวนิสต์ แต่ของเรายังทำได้ยาก เพราะทุกอย่างเสรีไปหมด ทุกอย่างตามใจฉัน บางครั้งขอร้องให้ทำยังไม่ทำ แล้วเราจะไปเหมือนเวียดนามได้ยังไง ของเขามีคนคอยบอก และถ้าผู้นำเขาดีทุกอย่างมันก็สุดยอด"

ศ.ดร.อภิชาติ แสดงความคิดเห็นว่า กลับมามองเมืองไทย หากต้องการส่งออก ต้องส่งออกตามที่เกษตรกรกำกับมา ว่าปลูกพันธุ์ไหนได้เยอะ ไม่รู้ว่าใครเป็นผู้นำใครกันแน่ รัฐนำเกษตรกร หรือเกษตรกรนำรัฐ คราวนี้จะช่วยเหลือ หรือวางแผนอะไรได้

"ประเทศเรามีครบทุกอย่าง เครื่องผสมข้าวก็มี หรือต้องการข้าวหอมมะลิที่บริสุทธิ์ระดับ 95-99% เราก็มี ครั้งจะให้ทำถึง 100% ก็ไม่ใช่เรื่องยากเลย ซึ่งแบบนี้เวียดนามยังทำไม่ได้ด้วยซ้ำ"

ที่ปรึกษาอาวุโส ศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก็วิจัยพัฒนาข้าวหอมมะลิค่อนข้างมาก โดยเน้นไปที่เรื่องประสิทธิภาพการผลิตให้เพิ่มขึ้นมาได้เรื่อยๆ แต่เมื่อทำออกมาแล้วไม่ค่อยได้รับการรับรู้ หรือการจะนำไปสู่แบรนด์สักแบรนด์ก็ทำได้ยาก หากจะไปตั้งแบรนด์ข้าวใหม่ก็ไม่มีเงินทุนสนับสนุน

ที่ปรึกษาอาวุโส ยกตัวอย่างผลงานที่ผ่านมาให้เราฟังว่า เช่น ข้าวหอมสยาม ซึ่งมีผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่าข้าวหอมมะลิ นอกจากนั้นยังมีข้าวอื่นๆ ในโครงการ เช่น ข้าว กข.51 เหมือนกับข้าวหอมมะลิ ทนน้ำท่วมฉับพลันได้ดีกว่า แต่ก็ยังไม่มีคนพูดถึง จนเดินทางมาถึง กข.87 ก็ยังไม่มีใครพูดถึง ไม่มีการนำไปใช้

"เรามีข้าวมากกว่าเวียดนาม เรื่องพันธุ์ข้าวไม่ต้องห่วง เรื่องการต้านทานโรค เราก็ทำล่วงหน้ามานานแล้ว เรามีครบทุกอย่าง อยู่ในรูปของข้าวคุณภาพสูง ทั้งทนน้ำท่วม ระบบรากดี ใช้น้ำน้อย ไปจนถึงมีการพูดถึงโลว์คาร์บอนด้วย เราเดินไปข้างหน้าแล้ว แต่แค่ยังไม่มีการนำไปใช้"

ต้องวางระเบียบวงการข้าวไทยใหม่ :

ทีมข่าวฯ สอบถามที่ปรึกษาอาวุโสว่า หากเป็นดังที่กล่าวมาควรทำอย่างไรต่อไป?

คำตอบของคำถามนี้คือ จุดนี้ต้องมานั่งเปิดใจกัน เพื่อวางระเบียบให้ไปในทิศทางเดียวกันแล้ว เพราะเรากำลังมีคู่แข่งตัวจริงทั้งข้างบนและข้างล่าง มานั่งดูว่าเรามีอะไรดีบ้าง แล้วเอาข้อดีนั้นๆ มารวมกัน ถึงเวลาที่ต้องสามัคคีกันแล้ว

ศ.ดร.อภิชาติ วรรณวิจิตร กล่าวว่า ฝั่งรัฐบาลต้องเปิดรับฟังให้กว้าง มองถึงสิ่งที่ประเทศจะได้ เพราะที่ผ่านมารัฐบาลก็อุดหนุนเอาเงินวิจัยมาลงทุนหลายบาท ไม่อยากให้เงินตรงนั้นเสียเปล่า และเวลาประกันรายได้เกษตรกรต้องเพิ่มข้าวพันธุ์ใหม่ลงไปด้วย เราต้องทำให้เกษตรกรเห็นด้วยว่ามันจะใช้ได้ การปลูกของเขาจะไม่สูญเปล่า

"ในส่วนของเกษตรกรเขาไม่มีอะไรมากหรอก เขาปลูกข้าวตามผู้ซื้อ ถ้าผู้ซื้อยินดีและเข้าใจกับสิ่งที่เขาทำไม่ว่าจะปลูกอะไรมันก็ไปต่อได้ แต่ตัวอย่างที่ผ่านมา เกษตรกรปลูกข้าวหอมสยาม ไปด้อยค่าว่าเป็นข้าวราคาถูก สุดท้ายเกษตรกรก็ไม่อยากปลูก เรื่องมันแค่นั้นเลย"

"ผมยังเชื่อว่าเรามีข้าวดีๆ กว่าเวียดนามเยอะ นี่ยังไม่ได้พูดถึงวงการข้าวสีไทยที่ล้าไปไกลมาก ข้าวสีเราน่าจะก้าวเป็นอันดับ 1 ของโลกที่ทำจริงจัง เวียดนามเขาก็กำลังหันมาสนใจเหมือนกัน พยายามเลียนแบบ แต่ยังไม่ทำไม่ได้"

สำหรับผมแล้ว ความน่ากลัวของเวียดนามมีอย่างเดียว ที่เขามี แต่เรายังทำไม่ได้ นั่นคือ "ความจริงจัง และความสามัคคี ตั้งแต่เกษตรกร เอกชน ไปจนถึงรัฐบาล" ศ.ดร.อภิชาติ วรรณวิจิตร กล่าวส่งท้าย
ที่มา ไทยรัฐออนไลน์

“พาณิชย์”เป็นปลื้ม ผู้ประกอบการ 8 ราย แห่ยื่นของคุณสมบัติ ขิงประมูลข้าว 10 ปี

“พาณิชย์”เผยมีผู้ประกอบการสนใจเข้าร่วมยื่นของเอกสารคุณสมบัติ ประมูลข้าวสารในสต็อกรัฐบาล ปริมาณ 1.5 หมื่นตันอย่างล้นหลาม ถึง 8 ราย อคส.เตรียมตรวจสอบคุณสมบัติ ก่อนประกาศผลผู้ผ่าน 13 มิ.ย. และให้ยื่นของเสนอราคา วันที่ 17 มิ.ย.

นายวิทยากร มณีเนตร โฆษกกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า วันที่ 10 มิ.ย.2567 องค์การคลังสินค้า (อคส.) ได้เปิดให้ผู้ประกอบการที่สนใจเข้าร่วมยื่นเอกสารคุณสมบัติ การประมูลข้าวสารในสต็อกรัฐบาล จากคลังสินค้ากลาง กิตติชัย (หลัง 2) และคลังสินค้า บริษัท พูนผลเทรดดิ้ง จำกัด (หลัง 4) ชนิดข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 จำนวน ประมาณ 15,000 ตัน ที่ได้เปิดประมูลตามนโยบายของนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยมีผู้ประกอบการยื่นของเอกสารทั้งสิ้น 8 ราย ซึ่งทั้งหมดเป็นผู้ประกอบการและผู้ส่งออกข้าว รายสำคัญจากจังหวัดต่าง ๆ

สำหรับขั้นตอนต่อไป อคส. จะตรวจสอบคุณสมบัติผู้ยื่นของเอกสาร และจะประกาศรายชื่อผู้ผ่านคุณสมบัติในวันที่ 13 มิ.ย.2567 หลังจากนั้นวันที่ 17 มิ.ย.2567 จะเปิดให้ผู้ผ่านคุณสมบัติยื่นของเสนอราคา และ อคส. จะเปิดซองเสนอราคาในวันเดียวกัน ก่อนประกาศรายชื่อผู้ชนะการประมูลในวันที่ 21 มิ.ย.2567 ต่อไป

“ข้อกังวลที่ว่าจะไม่มีความยั่งยืนสองคุณสมบัติ จึงจบลงไปได้ และคิดว่าทั้ง 8 ราย ที่มายื่นของตรวจคุณสมบัติ ในครั้งนี้ จะมายื่นของเสนอราคาในวันที่ 17 มิ.ย.2567 อย่างพร้อมเพรียงกัน และสิ่งที่เกิดขึ้น แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการของกระทรวงพาณิชย์ ที่มุ่งรักษาผลประโยชน์ของประเทศ โดยเฉพาะการระบายข้าวให้เป็นไปตามกลไกตลาด มีผู้สนใจเข้าร่วมประมูล เพราะข้าวสามารถนำไปปรับปรุงให้ได้ตามมาตรฐาน เพื่อนำไปจำหน่ายได้” นายวิทยากรกล่าว

นอกจากนี้ ขอประชาชนไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสุขภาพ เพราะหากผู้ประมูลได้ ก่อนที่จะนำข้าวออกจำหน่าย จะต้องนำข้าวไปปรับปรุงคุณภาพเสียก่อน และผ่านการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานข้าวหอมมะลิ โดยกรมการค้าภายใน และถ้าผู้ประมูลได้ จะนำไปส่งออก ก็ต้องผ่านการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานตามระเบียบที่

กำหนดโดยกรมการค้าต่างประเทศ ซึ่งจะออกใบรับรองคุณภาพมาตรฐานให้เพื่อไปประกอบพิธีการส่งออก หลังจากที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเท่านั้น

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ผู้ประกอบการทั้ง 8 ราย ที่สนใจยื่นขอเอกสารตรวจสอบคุณสมบัติ ได้แก่ 1.บริษัท วีเอท อินเตอร์เทรดดิ้ง จังหวัดกำแพงเพชร 2.บริษัท ธนสรโร ไรซ์ จำกัด จังหวัดชัยนาท 3.หจก.อุบลไปโอเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี 4.บริษัท อุบลไปโอเอทานอล จำกัด (มหาชน) จังหวัดอุบลราชธานี 5.บริษัท เอส.เอส.เอ็ม.เอ.การเกษตร จำกัด จังหวัดนครสวรรค์ 6.บริษัท ทรีพีแสงทอง จำกัด จังหวัดสุพรรณบุรี 7.บริษัท สหัญญ จำกัด จังหวัดนครปฐม และ 8.บริษัท บีเอ็นเค การเกษตร 2024 จำกัด จังหวัดนครสวรรค์
ที่มา Commerce News Agency (CNA)

"ภูมิธรรม" เชื่อเปิดประมูลข้าวในสต็อก 10 ปี ไม่กระทบราคาตลาด

นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรี และ รว.พาณิชย์ เปิดเผยถึงการประมูลข้าว 10 ปี ในสต็อกของรัฐบาลว่า เร็วๆ นี้ คาดว่าจะเริ่มเปิดประมูลได้ เพราะข้าวในสต็อกดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์แล้ว ยืนยันว่าเป็นข้าวที่สามารถรับประทานได้ และข้าวไทยยังเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เชื่อว่าจะมีผู้สนใจเข้ามาประมูล

"เรามีมาตรการรองรับตามกฎหมาย และดุลยพินิจของคณะกรรมการ มั่นใจไม่กระทบต่อราคาข้าวในตลาด ปัจจุบันราคาข้าวในตลาดขึ้นอยู่กับ demand และ supply และข้าวไทยยังเป็นข้าวที่มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของต่างประเทศ และข้าวที่จะประมูลครั้งนี้ มีเพียง 15,000 ตัน ซึ่งถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณข้าวไทยที่ส่งออกทั้งหมด" รองนายกรัฐมนตรี และร.ว.พาณิชย์ กล่าว

โดยก่อนหน้านี้ องค์การคลังสินค้า (อคส.) ได้ออกประกาศ หลักเกณฑ์การจำหน่ายข้าวสารในสต็อกของรัฐบาลเป็นการทั่วไป โดยระบายนแบบเหมาะสม ตามสภาพของข้าวที่เก็บรักษาที่มีอยู่จริง รวม 15,013 ตัน ประกอบด้วย

- ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 ปีการผลิต 2556/57 จากคลังของ บริษัท พูนผลเทรดดิ้ง จำกัด จ.สุรินทร์ จำนวน 3,356 ตัน
- ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 ปีการผลิต 2556/57 จากคลังของ บริษัท กิตติชัย จำกัด จ.สุรินทร์ จำนวน 11,656 ตัน

กำหนดให้ผู้สนใจเข้าประมูล ยื่นขอเอกสารคุณสมบัติ วันที่ 10 มิ.ย.67 และยื่นขอเสนอซื้อในวันที่ 17 มิ.ย.67 โดยจะทำการเปิดซองเสนอซื้อในวันเดียวกัน (17 มิ.ย.)

นายภูมิธรรม ยังกล่าวถึงสถานการณ์ราคาปาล์มน้ำมันด้วยว่า ปัญหาส่วนหนึ่งยอมรับว่ามาจากภัยแล้ง ทำให้ผลผลิตน้อยลง จาก 17-18% ลงมาเหลือประมาณ 13-15% ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้วางมาตรการในการแก้ปัญหาไว้แล้ว ขณะเดียวกัน กระทรวงฯ ได้กำหนดราคากลางหน้าโรงงานไว้ ซึ่งขณะนี้ราคารับซื้อผลปาล์ม ขยับขึ้นไปเฉลี่ยที่ 4.70 บาท/กก.

"กรมการค้าภายใน ได้ติดตาม และสั่งการให้รายงานราคาปาล์มหน้าลาน เพื่อตรวจสอบราคาซื้อ-ขายเป็นรายวัน รวมทั้งขอความร่วมมือจากทุกฝ่าย ในการช่วยกันแก้ไขปัญหาและเพิ่มผลผลิตระยะยาว โดยเชื่อว่าผลผลิตจะดีขึ้น และส่งผลให้ปัญหาราคาปาล์มน้ำมันคลี่คลายลงได้" รองนายกฯ และร.ว.พาณิชย์ กล่าว
ที่มา สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ)

กรรมการค้าต่างประเทศโชว์ผลงานต้นผู้ประกอบการค้าข้าวรายเล็กในงาน THAIFEX 2024 ยอด สั่งซื้อกว่า 600 ล้านบาท

กรรมการค้าต่างประเทศปลื้มกระแสตอบรับข้าวไทย ผู้ประกอบการค้าข้าวรายเล็กพบผู้ซื้อ ผู้นำเข้าข้าวในงาน THAIFEX – ANUGA ASIA 2024 มียอดซื้อทันทีกว่า 150 ล้านบาท และคาดว่าจะภายใน 1 ปี จะซื้อเพิ่มอีกประมาณ 500 ล้านบาท แคมป์เปิดตลาดข้าวใหม่อย่างเช่นมองโกเลีย อุซเบกิสถาน ซาอุดีอาระเบีย และปาเลสไตน์

นายธนรงค์ พูลพิพัฒน์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยถึงผลการจัดแสดงสินค้าข้าวไทยโดยกรรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ในงานแสดงสินค้าอาหาร THAIFEX – ANUGA ASIA 2024 ระหว่างวันที่ 28 พฤษภาคม – 1 มิถุนายน 2567 ซึ่งกรมฯ ได้นำผู้ประกอบการค้าข้าวคุณภาพดีจากหลากหลายจังหวัดที่เป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวที่สำคัญของไทย เข้าร่วมจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าในคูหากรมฯ ว่าในปีนี้ได้ได้รับความสนใจจากผู้ซื้อ ผู้นำเข้าจากประเทศต่างๆ เป็นอย่างมาก เช่น จีน มาเลเซีย ฮองกง สิงคโปร์ บังกลาเทศ ฝรั่งเศส แคนาดา ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกาบราซิล รวมถึงตลาดใหม่อย่างเช่น มองโกเลีย อุซเบกิสถาน ซาอุดีอาระเบีย และปาเลสไตน์ นอกจากนี้ ยังได้ออเดอร์จากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารในไทย โดยได้รับคำสั่งซื้อภายในงานทันทีมูลค่ากว่า 150 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 56.25 และคาดว่าจะมีคำสั่งซื้อภายในระยะเวลา 1 ปี มูลค่าประมาณ 500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 66.67 เป็นการสร้างรายได้และขยายช่องทางการตลาดให้ผู้ประกอบการรายเล็กตามนโยบายของนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

นอกจากนี้ กิจกรรมสาธิตการทำอาหารจากข้าวไทยในคูหากรมฯ ภายใต้ concept “Taste the Authentic Thai Cuisine with Premium Thai Rice” ได้รับผลตอบรับดีเกินคาด มีผู้เข้าเยี่ยมชมทั้งภายในงานและผ่านช่องทางออนไลน์กว่า 74,000 ราย ซึ่งการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ข้าวไทยในงานแสดงสินค้าอาหาร THAIFEX นอกจากจะช่วยเพิ่มโอกาสการค้าข้าวของไทยแล้ว ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและแสดงศักยภาพของไทย ในฐานะผู้ผลิตและผู้ส่งออกข้าวคุณภาพของโลก

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวเพิ่มเติมว่า ในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2567 (มกราคม – พฤษภาคม) ไทยส่งออกข้าวประมาณ 4.60 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 32.18 และมีมูลค่าประมาณ 106,283 ล้านบาท (ประมาณ 2,957 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 64.59 เป็นผลมาจากประเทศผู้นำเข้าข้าวยังคงมีความต้องการนำเข้าข้าวเพื่อเพิ่มสต็อกข้าวภายในประเทศ และจากสภาพอากาศที่แปรปรวนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตข้าว ทำให้หลายประเทศกังวลว่าจะมีข้าวไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคในประเทศและได้นำเข้าข้าวเพิ่มขึ้น ประกอบกับอินเดียยังคงมีมาตรการควบคุมการส่งออกข้าว อีกทั้งยังมีแรงหนุนจากค่าเงินบาทอ่อนค่าอยู่ในช่วง 36 – 37 บาทต่อเหรียญสหรัฐฯ ทำให้ราคาข้าวไทยอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ โดยผู้นำเข้าข้าวสำคัญของไทย ได้แก่ อินโดนีเซีย อิรัก สหรัฐอเมริกา ฟิลิปปินส์ และแอฟริกาใต้ จึงคาดการณ์ว่าในปี 2567 จะสามารถส่งออกข้าวได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ 7.5 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ภาครัฐจะติดตามการค้าข้าวโลกอย่างใกล้ชิดโดยเฉพาะมาตรการควบคุมการส่งออกข้าวภายหลังการเลือกตั้งของอินเดียเพื่อประเมินสถานการณ์และหารือสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยเพื่อปรับเป้าหมายการส่งออกข้าวต่อไป

ที่มา Thailandplus เศรษฐกิจ

xx

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวปรับตัวลดลง เนื่องจากอุปทานข้าวในตลาดมีมากขึ้นจากการที่เกษตรกรกำลังเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูการผลิตฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ร่วง (summer-autumn crop) ในเขตที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง ขณะที่ความต้องการข้าวจากตลาดต่างประเทศค่อนข้างทรงตัว โดยราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ระดับ 570-580 เหรียญสหรัฐต่อตัน ลดลงจากระดับ 580-585 เหรียญสหรัฐต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

สำนักข่าว Reuters รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากกรมศุลกากรว่า ในเดือนพฤษภาคม 2567 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 856,197 ตัน ลดลงประมาณ 14.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,002,043 ตัน ในเดือนเมษายน 2567 แต่เพิ่มขึ้นประมาณ 18.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 724,609 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่มูลค่าส่งออกในเดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ประมาณ 521 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงประมาณ 15.8% เมื่อเทียบกับเดือนเมษายน 2567

ทั้งนี้ ในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤษภาคม 2567) เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 4,057,897 ตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 12.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 3,623,633 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ในเดือนพฤษภาคม 2567 จากข้อมูลเบื้องต้นของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (the General Statistics Office) เวียดนามส่งออกข้าวได้ประมาณ 980,000 ตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 35.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤษภาคม 2567) เวียดนามส่งออกข้าวได้แล้วประมาณ 4.15 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 2.65 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 14.7% และ 38.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามลำดับ

ขณะที่สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-15 พฤษภาคม 2567 มีการส่งออกข้าวแล้วประมาณ 458,667 ตัน มูลค่าประมาณ 285.897 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณ 23.54% และมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 45.23% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 15 พฤษภาคม 2567 เวียดนามส่งออกข้าวแล้วประมาณ 3.628 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 2.323 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณ 11.1% และมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 34.89% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

สมาคมอาหารเวียดนามรายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-30 พฤษภาคม 2567 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 72 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 552,200 ตัน โดยจอดรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port

ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-30 พฤษภาคม 2567 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 552,200 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกาจำนวน 121,000 ตัน คิวบา 30,000 ตัน ตุรกี 20,000 ตัน มาเลเซีย 46,800 ตัน อินโดนีเซีย 121,850 ตัน และฟิลิปปินส์ 212,550 ตัน

สำนักงานการค้าเวียดนามในฟิลิปปินส์ (the Vietnam Trade Office in the Philippines) รายงานว่าการค้าข้าวระหว่างเวียดนามกับฟิลิปปินส์จะยังคงทรงตัวในอนาคตอันใกล้ ขณะที่รัฐบาลฟิลิปปินส์กำลังปฏิรูปสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Authority (NFA)) และพิจารณาการแก้ไขกฎหมายการนำเข้าข้าว อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ยังไม่ส่งผลกระทบกับการส่งออกของเวียดนาม

การปรับโครงสร้างของหน่วยงาน NFA ที่อยู่ระหว่างดำเนินการ มีเป้าหมายเพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการแทรกแซงตลาดข้าวโดยตรงและคุมราคาให้คงที่ นอกจากนี้ ผู้ร่างกฎหมายกำลังพิจารณาการแก้ไขกฎหมายที่

เปิดเสรีการค้าข้าวในฟิลิปปินส์ (Republic Act No. 11203) เนื่องจากภาวะราคาข้าวที่สูงขึ้นมากในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นแหล่งนำเข้าข้าวที่สำคัญของฟิลิปปินส์ และมีส่วนสำคัญต่ออัตราเงินเฟ้อของฟิลิปปินส์ โดยมาตรการต่างๆก่อนหน้านี้ของรัฐบาลได้รับการพิสูจน์แล้วว่า ไม่ได้ผลในการควบคุมการปรับขึ้นของราคาข้าว รวมไปถึงการดันเพดานราคาที่สูงขึ้นด้วย

สำนักงานการค้าเวียดนามเน้นย้ำว่า ความพยายามแทรกแซงตลาดของหน่วยงาน NFA มุ่งเป้าไปที่ข้าวคุณภาพต่ำที่บริโภคโดยชาวฟิลิปปินส์ผู้มีรายได้น้อยเป็นหลัก และจะไม่ขัดขวางตลาดข้าวคุณภาพดีที่มีสถานะที่แข็งแกร่ง

ทั้งนี้ ในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ เวียดนามยังคงเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของฟิลิปปินส์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนมากกว่า 72% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมดของประเทศ ซึ่งเป็นผลมาจากความนิยมของข้าวเวียดนาม เช่น พันธุ์ DT8 และ OM5451 ซึ่งขึ้นชื่อเรื่องความนุ่มของข้าวและมีราคาที่ผู้บริโภคเข้าถึงได้

นาย Phung Van Thanh ที่ปรึกษาการค้าของสำนักงานการค้าเวียดนามในฟิลิปปินส์ ระบุว่า ข้าวเวียดนามตอบสนองความต้องการของฟิลิปปินส์ด้วยเหตุผลทางคุณภาพ ความหลากหลาย และราคาที่ไม่แพงเกินไป

นอกจากนี้ ข้าวเวียดนามยังมีความสม่ำเสมอทั้งในด้านปริมาณและราคา ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการนำเข้าของฟิลิปปินส์ รวมทั้งยังมีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ซึ่งส่งผลต่อต้นทุนในการขนส่ง ขณะที่ข้าวเวียดนามยังมีความได้เปรียบทางการค้าเพราะมีข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคี เช่น ข้อตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (the ASEAN Trade in Goods Agreement (ATIGA)) และความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (the Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP)) ซึ่งให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ส่งออกข้าวที่อยู่ในกลุ่มอาเซียน แต่ไม่ให้กับประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกอาเซียน เช่น อินเดีย และปากีสถาน

ในอนาคต นาย Phung Van Thanh แนะนำผู้ส่งออกข้าวเวียดนาม ให้ความสำคัญกับการรักษาตำแหน่งในตลาดฟิลิปปินส์ ซึ่งสามารถทำได้ ผ่านความร่วมมือกับกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (the Ministry of Industry and Trade) และหน่วยงานของเวียดนามในฟิลิปปินส์ เช่น สถานทูตและสำนักงานการค้า เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย นอกจากนี้ ควรสำรวจศักยภาพของข้าวคุณภาพปานกลางและต่ำ เพื่อตอบสนองผู้บริโภคในวงกว้างด้วย

ที่มา Oryza.com

กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (the Cambodia Rice Federation; CRF) รายงานว่า ในเดือนพฤษภาคม 2567 กัมพูชาส่งออกข้าวสารจำนวน 53,650 ตัน (มูลค่าประมาณ 46.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ลดลงประมาณ 14.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 62,863 ตัน ที่ส่งออกในเดือนพฤษภาคม 2566 และลดลงประมาณ 35% เมื่อเทียบกับจำนวน 82,491 ตัน ที่ส่งออกในเดือนเมษายน 2567

ในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤษภาคม 2567) กัมพูชาส่งออกข้าวสารจำนวน 302,592 ตัน มูลค่าประมาณ 219.91 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณ 8.8% และมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 14.75% เมื่อเทียบกับ 278,184 ตัน มูลค่าประมาณ 191.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ที่ส่งออกในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

โดยในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ กัมพูชาส่งออกข้าวไปยัง 63 ประเทศปลายทาง ตามตลาดต่างๆดังนี้

1.ตลาดสหภาพยุโรป (26 ประเทศ) จำนวน 136,528 ตัน มูลค่าประมาณ 104.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

- 2.ตลาดจีน (รวมฮ่องกงและมาเก๊า) จำนวน 73,322 ตัน มูลค่าประมาณ 46.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 3.ตลาดอาเซียน (7 ประเทศ) จำนวน 65,412 ตัน มูลค่าประมาณ 46.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 4.ตลาดอื่นๆ (227 ประเทศ) เช่น ประเทศในแถบแอฟริกา และตะวันออกกลาง สหรัฐ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ รวมจำนวน 27,330 ตัน มูลค่าประมาณ 22.96 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สำหรับชนิดข้าวสารที่มีการส่งออกในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ ประกอบด้วย

- 1.ข้าวหอม (fragrant rice) จำนวน 215,274 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 71.13% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)
- 2.ข้าวขาว จำนวน 74,892 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 24.75% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)
- 3.ข้าวเหนียว จำนวน 7,353 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 2.43% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)
- 4.ข้าวอินทรีย์ จำนวน 4,327 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 1.43% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)
- 5.ข้าวชนิดอื่นๆ จำนวน 787 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 0.26% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)

นอกจากนี้ กัมพูชายังส่งออกข้าวเปลือกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน (เวียดนาม) จำนวน 2,473,212 ตัน (ประมาณ 1.48 ล้านตันข้าวสาร) มูลค่าประมาณ 710.23 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 15.4% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 30.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 2,142,483 ตัน มูลค่าประมาณ 545.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งการส่งออกข้าวเปลือกประมาณ 72% เป็นการส่งออกภายใต้การกำกับโดยมีใบรับรองการส่งออกที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ของทางการ

การส่งออกข้าวของกัมพูชาไปยังตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา โดยมีปริมาณเกินกว่า 600,000 ตันต่อปี โดยในปี 2564 มีการส่งออกที่ 617,069 ตัน ในปี 2565 จำนวน 637,004 ตัน และในปี 2566 ที่ 656,423 ตัน

ในปีนี้ กัมพูชาได้ตลาดใหม่ที่กำลังเป็นตัวขับเคลื่อนการส่งออกข้าว หลังจากที่มีข้อตกลงล่าสุดกับทางการอินโดนีเซียที่เป็นการเปิดประตูสำหรับการส่งออกข้าวจำนวนมาก โดยกัมพูชามีศักยภาพในการส่งออกต่อปีสูงถึง 250,000 ตัน ขณะที่ประเทศอื่นๆ เช่น สหรัฐฯ ก็แสดงความสนใจนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งช่วยกระจายฐานการส่งออกของกัมพูชาให้มีความหลากหลายมากขึ้น

สหพันธ์ข้าวแห่งกัมพูชา (CRF) ได้ตั้งเป้าหมายในการส่งออกข้าวสาร 1 ล้านตันภายในปี 2568 (2025)

นาย Chan Sokheang ประธานสหพันธ์ข้าวกัมพูชา กล่าวว่ากัมพูชาที่กำลังการผลิตเพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายในการส่งออกข้าว 1 ล้านตัน ในปี 2568 แม้จะมีความท้าทายมากมายในการบรรลุเป้าหมาย โดยในปัจจุบัน สมาชิกของสหพันธ์ข้าวกำลังทำงานเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการแปรรูปข้าว และขยายความจุคลังสินค้าที่ใช้ในการอบข้าวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการส่งออก

ขณะเดียวกันกัมพูชายังมีความท้าทายเกี่ยวกับราคาข้าวเปลือกในตลาด เนื่องจากการค้าในตลาดเสรีทำให้เกิดความผันผวนของราคา ซึ่งเห็นได้จากราคาข้าวเปลือกที่เพิ่มขึ้นอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน และเพื่อแก้ไขความผันผวนของราคาข้าว สหพันธ์ฯได้เรียกร้องให้สมาชิกโรงสีข้าวทำงานร่วมกันเพื่อรักษาราคาให้คงที่ ซึ่งแนวทางนี้มุ่งเป้าไปที่การรับประกันความสามารถในการจ่ายเงินให้แก่เกษตรกรและเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมข้าวทั้งหมด

นาย Lay Chun Hour ผู้บริหารของของบริษัท City Rice Import and Export Co.,Ltd. เชื่อว่าความสามารถในการแปรรูปข้าวและคลังสินค้าของกัมพูชาเติบโตขึ้นอย่างมากในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

สำนักข่าว Khmer Times รายงานว่า เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2567 นาย Sun Chanthol รองประธานสภาเพื่อการพัฒนาข้าว (the Council for the Development of Cambodia (CDC)) ได้ต้อนรับนาย Patrick Murphy รองประธานบริหารฝ่ายจัดซื้อข้าวและธัญพืชของบริษัท Otis McAllister Inc. และคณะผู้แทนจากสมาพันธ์ข้าวแห่งกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) เพื่อหารือและแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านการแข่งขันในการส่งออกข้าวกัมพูชาไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา

โดย นาย Patrick Murphy เห็นศักยภาพของข้าวกัมพูชา และแจ้งว่าสหรัฐอเมริกาต้องการข้าวกัมพูชา ดังเช่นในกรณีข้าวหอมกัมพูชาที่ได้ส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาแล้ว นอกจากนี้ในระหว่างการหารือ นาย Sun Chanthol ได้เสนอนาย Patrick Murphy พิจารณาความเป็นไปได้ในนำเข้าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ ไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา ได้แก่ พริกไทย เม็ดมะม่วงหิมพานต์ และกล้วย ในอนาคต ด้วย

ทั้งนี้ กัมพูชาส่งออกข้าวจำนวนเล็กน้อยไปยังสหรัฐอเมริกา ซึ่งอยู่ระหว่าง 2,000-3,000 ตัน ต่อปี ดังนั้นหากบริษัท Otis McAllister Inc. ตกลงซื้อข้าวจากกัมพูชา คาดว่าปริมาณการส่งออกข้าวจะเพิ่มขึ้นระหว่าง 5,000-20,000 ตัน ต่อปี

ทั้งนี้ บริษัท Otis McAllister Inc. เป็นหนึ่งในบริษัทอาหารที่เก่าแก่ที่สุดใน San Francisco Bay ปัจจุบันบริษัทมีสำนักงานใหญ่ใน Oakland และดำเนินธุรกิจในกว่า 16 ประเทศทั่วโลก

กระทรวงเกษตรกัมพูชา (the Ministry of Agriculture) รายงานว่าในแต่ละปีกัมพูชาผลิตข้าวเปลือกได้มากกว่า 12.49 ล้านตัน (หรือประมาณ 7 ล้านตันข้าวสาร) ทำให้มีผลผลิตส่วนเกินประมาณ 6.5 ล้านตัน หรือมากกว่า 50% ของความต้องการภายในประเทศ

ที่มา Oryza.com

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า นาย Arief Prasetyo Adi หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (the national food agency (NFA)) คาดว่าผลผลิตข้าวในเดือนมิถุนายนและกรกฎาคม 2567 นี้จะลดลงจากปีที่แล้วเนื่องจากวงจรการเพาะปลูกข้าวล่าช้าจากการที่มีฝนตกน้อยลงในปีที่แล้ว ซึ่งเป็นผลมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญเมื่อปีที่แล้วที่ทำให้ปริมาณฝนลดลง ส่งผลให้วงจรการเพาะปลูกใหม่เกิดความล่าช้าและทำให้ผลผลิตลดลงในที่สุด

ทั้งนี้ตามข้อมูลที่มีการเสนอต่อรัฐสภา คาดว่าผลผลิตข้าวในเดือนมิถุนายน 2567 จะอยู่ที่ประมาณ 2.01 ล้านตัน และผลผลิตในเดือนกรกฎาคม 2567 จะอยู่ที่ประมาณ 2.15 ล้านตัน ซึ่งลดลงเมื่อเทียบกับจำนวน 2.79 ล้านตัน และ 2.48 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วตามลำดับ

นับตั้งแต่เดือนมกราคมถึงกรกฎาคม 2567 อินโดนีเซียมีผลผลิตข้าวในประเทศอยู่ที่ประมาณ 18.64 ล้านตัน ลดลง 13.3% จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ขณะที่การบริโภคตั้งแต่เดือนมกราคมถึงกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ประมาณ 18 ล้านตัน

สำหรับการนำเข้าข้าวนั้น ณ เดือนเมษายน 2567 หน่วยงาน Bulog ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดซื้ออาหารของอินโดนีเซียได้นำเข้าข้าวแล้วประมาณ 1.2 ล้านตัน จากโควตานำเข้า 3.6 ล้านตันที่ได้รับจัดสรรในปี

ที่มา Oryza.com

ฟิลิปปินส์

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา รัฐบาลฟิลิปปินส์ประกาศเตรียมลดอัตราภาษีนำเข้าอาหารหลัก ซึ่งครอบคลุมถึงข้าว จากอัตราในปัจจุบันที่ 35% มาเหลือเพียง 15% โดยมีผลบังคับใช้ไปจนถึงปี 2028 (2571) เพื่อเป้าหมายในการ แก้ปัญหาเงินเฟ้อของประเทศฟิลิปปินส์

ด้านนักวิเคราะห์สินค้าโภคภัณฑ์ และผู้เชี่ยวชาญวงการข้าวในประเทศฟิลิปปินส์ ล้วนประเมินว่ามาตรการ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเวียดนาม ท่ามกลางการปล่อยให้เกษตรกรชาวนาใน ฟิลิปปินส์ต้องดิ้นรนเพื่อแข่งขันที่รุนแรงในอนาคต

ทั้งนี้ มติดังกล่าวเป็นผลจากการประชุมของคณะกรรมการหลายฝ่าย ซึ่งนำโดยนายเฟอร์ดินัน มาร์คอส จูเนียร์ ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ ด้านนายอาร์เซนดิโอ บาลิสแคน หัวหน้าสภาเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ (The National Economic and Development Authority (NEDA)) หรือสภาพัฒน์ฟิลิปปินส์ เปิดเผยว่า การลด อัตราภาษีนำเข้าข้าวจะทำให้ประชาชนสามารถซื้อหาข้าวได้ง่าย และมีราคาถูกลง

ด้านดัชนีราคาผู้บริโภค หรือเงินเฟ้อของฟิลิปปินส์นั้น มีสัดส่วน 9% ที่มาจากราคาข้าว แต่รัฐบาล ฟิลิปปินส์ เปิดเผยว่าอาหารที่วัตถุดิบหลัก จะคิดเป็นสัดส่วนถึงครึ่งหนึ่งของเงินเฟ้อในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา โดย ขณะนี้ อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นเป็นเดือนที่ 3 ติดต่อกันในเดือนเมษายน 2567 โดยเพิ่มขึ้น 3.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน ในปีที่ผ่านมา

นาย มิเกล แชนโก หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ ตลาดเกิดใหม่ สำนักวิจัยแพนธ็อน เศรษฐกิจมหภาค เปิดเผยว่า มาตรการดังกล่าวทำให้ข้าวนำเข้ามีราคาถูกกว่าข้าวผลิตในประเทศ ย่อมส่งผลกระทบต่อเกษตรกร ฟิลิปปินส์ ขณะเดียวกันก็จะช่วยลดอัตราเงินเฟ้อในประเทศฟิลิปปินส์ลงมา

สำหรับประเทศที่ได้ประโยชน์จากมาตรการลดภาษีนำเข้าคราวๆในครั้งนี้ได้แก่ประเทศที่ส่งออกข้าวใน เอเชีย เช่น เวียดนาม และไทย โดยคาดว่าประเทศเวียดนาม จะได้รับประโยชน์มากที่สุดเนื่องจาก ฟิลิปปินส์นำเข้า ข้าวจากประเทศเวียดนามมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คิดเป็นสัดส่วนมากกว่า 80% ขณะที่อันดับ 2 ได้แก่ประเทศไทยมี สัดส่วนเพียง 10% ตามด้วย เมียนมา ปากีสถาน อินเดีย จีน และอื่นๆ ตามลำดับ

สำนักข่าว The Philippine Star รายงานว่า กระทรวงการคลัง (The Department of Finance; DOF) คาดการณ์ว่าการสูญเสียรายได้จากการลดภาษีนำเข้าข้าวอาจสูงถึง 22 พันล้านเปโซในปีนี้ ขณะที่รัฐบาลกำลัง ดำเนินมาตรการเพื่อลดอัตราเงินเฟ้อ และในที่สุดก็จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อให้มีพื้นที่สำหรับการเติบโตทาง เศรษฐกิจ

นาย Ralph Recto รัฐมนตรีกระทรวงการคลัง (Finance Secretary) กล่าวว่า การคาดการณ์ล่าสุดแสดงให้เห็นว่าความสูญเสียอาจอยู่ในช่วงตั้งแต่ 20 พันล้านเปโซไปจนถึง 22 พันล้านเปโซ หลังจากที่ประธานาธิบดีอนุมัติ แผนการลดภาษีนำเข้าข้าวลงเหลือ 15% จากอัตรา 35% ในปัจจุบัน ซึ่งสูงกว่าประมาณการเบื้องต้นของ กระทรวงการคลังที่ประมาณ 10 พันล้านเปโซเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อน ซึ่งในขณะนั้นยังไม่ได้มีข้อสรุปเกี่ยวกับอัตราภาษี ที่แน่นอน

ทั้งนี้ แม้ว่ารัฐบาลจะต้องสูญเสียรายได้ไป แต่รัฐบาลคงจะไม่สะทกสะท้านกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก มาตรการสร้างรายได้ อย่างไรก็ตามของรัฐบาล ซึ่งเมื่อรัฐบาลสามารถลดอัตราเงินเฟ้อได้ ก็จะสามารถลดอัตรา ดอกเบี้ยลงได้ และจะสร้างการเติบโตมากขึ้นเพื่อให้สามารถกู้คืนความสูญเสียเหล่านั้นได้

ในเดือนพฤษภาคม 2567 อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นเป็น 3.9% ซึ่งแตะระดับสูงสุดในรอบ 6 เดือน แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อด้านข้าวจะมีการเติบโตช้าลงในช่วงเดือนนี้ แต่ก็ยังคงเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 23%

หน่วยงานสถิติของฟิลิปปินส์ (The Philippine Statistics Authority) ระบุว่า การลดภาษีอาจทำให้ราคาข้าวลดลงประมาณ 6-7 เปโซต่อกิโลกรัม และจะส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อข้าว (rice inflation) และอัตราเงินเฟ้อทั่วไป (headline rate) อย่างมีนัยสำคัญ กระทรวงการคลังยังระบุด้วยว่า การลดภาษีศุลกากรสามารถบรรเทาอัตราเงินเฟ้อได้มากถึง 1.8%

แม้ว่ารายได้ที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อเกษตรกรซึ่งเป็นผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากภาษีนำเข้าข้าวผ่านกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราข้าว (the Rice Tariffication Law; RTL) แต่รัฐบาลยังคงยืนยันว่าจะไม่ละทิ้งเกษตรกร โดยงบประมาณที่กระทรวงเกษตร (the Department of Agriculture; DA) ได้รับการจัดสรรมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นจึงสามารถให้การสนับสนุนเกษตรกรได้มากขึ้น

เมื่อปีที่แล้ว รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีจากการนำเข้าข้าวจำนวน 3.6 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 30 พันล้านเปโซ ซึ่งมากกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ที่ 10 พันล้านเปโซ สำหรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้เป็นเงินทุนในโครงการใช้เครื่องจักรในไร่นา การพัฒนาเมล็ดพันธุ์ การขยายพันธุ์และการส่งเสริม ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อ และการบริการทางการเกษตร

นาย Ralph Recto เน้นย้ำว่าฟิลิปปินส์ไม่ต้องการที่จะพึ่งพาการนำเข้าข้าว และการลดภาษียังคงเป็นวิธีแก้ปัญหาระยะสั้นสำหรับรัฐบาล ทั้งนี้การเพิ่มผลผลิตผ่านการลงทุนที่สูงขึ้นในด้านชลประทาน เครื่องจักร และสิ่งอำนวยความสะดวกหลังการเก็บเกี่ยว และอื่นๆ ยังคงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของรัฐบาล

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 2,086,123.94 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 2,882 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 27.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,640,210 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,979 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

โดยในเดือนมกราคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 70% เมื่อเทียบกับจำนวน 252,474.66 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 277 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีการนำเข้าจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 140.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 142,079 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 165 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมีนาคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 2.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 407,178 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 492 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนเมษายน 2567 มีการนำเข้าจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ลดลงประมาณ 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 516,895.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ขณะที่ในเดือนพฤษภาคม 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2567) มีการนำเข้าแล้วจำนวน 411,689.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 532 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 28.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 321,582.36 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 435 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2567 ฟิลิปปีนส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 1,522,928.14 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 73.0% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 319,740.74 ตัน (สัดส่วน 15.3% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ปากีสถานจำนวน 147,169.5 ตัน (7.1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) เมียนมาจำนวน 65,600 ตัน (3.1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) อินเดีย 21,169.5 ตัน (1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) จีน 5,7200 ตัน ญี่ปุ่น 2,166.59 ตัน กัมพูชาจำนวน 1,620 ตัน อิตาลี 7.56 ตัน และสเปน 1.92 ตัน

สำหรับบริษัทผู้นำเข้าที่สำคัญ 10 อันดับแรก (ที่นำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม-28 พฤษภาคม 2567) ได้แก่

- 1.BLY Agri Venture Trading นำเข้าจำนวน 131,178.99 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 74 ใบ)
- 2.Orison Free Enterprise Inc. นำเข้าจำนวน 127,924.35 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 189 ใบ)
- 3.MACMAN RICE AND CORN TRADING นำเข้าจำนวน 114,330.8 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 82 ใบ)
- 4.ATARA MARKETING INC.นำเข้า 72,048.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 68 ใบ)
- 5.River Valley Distribution, Inc. นำเข้า 69,360 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 24 ใบ)
- 6.Vitram Marketing Inc. นำเข้า 67,413.88 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 139 ใบ)
- 7.Asia Agricom Trading Inc. นำเข้าจำนวน 64,583.33 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 107 ใบ)
- 8.KING B COMPANY นำเข้า 59,205 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 108 ใบ)
- 9.LUCKY BUY AND SELLนำเข้า 53,595.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 61 ใบ)
- 10.Star Guesser Agri Tradingนำเข้า 52,680.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 91 ใบ)

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า ในปีนี้นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 - 28 พฤษภาคม 2567 มีการการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) รวม 4,140 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 4,802,433.567 ตัน โดยในเดือนมกราคม 2567 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 2,246,177.94 ตัน เดือนกุมภาพันธ์ 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 703 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 554,718.97 ตัน เดือนมีนาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,025 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 815,750.10 ตัน เดือนเมษายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 895 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 687,671.53 ตัน และเดือน พฤษภาคม 2567 (ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2567) ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 538 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 498,155.02 ตัน

ในปี 2566 ฟิลิปปีนส์นำเข้าข้าวประมาณ 3.606 ล้านตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,554 ใบ) ลดลงประมาณ 5.75% เมื่อเทียบกับจำนวน 3.826 ล้านตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,302 ใบ) ในปี 2565 โดยในปี 2566 ฟิลิปปีนส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามจำนวนประมาณ 2.99 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 82.9% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 345,294 ตัน (9.6% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศเมียนมาจำนวน 151,183 ตัน (4.2% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศปากีสถานจำนวน 99,280 ตัน (2.8% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ประเทศอินเดียจำนวน 13,759 ตัน (0.4% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) นอกจากนี้ ยังนำเข้าจาก กัมพูชา 3,615 ตัน จีน 1,560 ตัน ไต้หวัน 1,250 ตัน ญี่ปุ่น 524.8 ตัน อิตาลี 12.36 ตัน และสเปน 0.96 ตัน ที่มา Oryza.com และ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

จีน

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงปักกิ่ง รายงานว่า สำนักงานศุลกากรจีนรายงาน ปริมาณข้าวนำเข้าของจีนในเดือนเมษายน 2567 มีจำนวน 174,182 ตัน โดยปริมาณลดลง 50.5% เมื่อเทียบกับ เดือนเมษายน 2566 (ปริมาณนำเข้าข้าวเดือนเมษายน 2566 อยู่ที่ 351,756 ตัน) แต่เพิ่มขึ้นประมาณ 108.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 83,686 ตัน ในเดือนมีนาคม 2567 โดยประเทศหลักที่จีนนำเข้าข้าวในเดือนเมษายน 2567 ได้แก่ 1.เวียดนามจำนวน 81,361 ตัน 2.เมียนมาจำนวน 30,202 ตัน และ 3.ไทยจำนวน 27,887 ตัน

ทั้งนี้ ในเดือนเมษายน 2567 จีนนำเข้าข้าวสาร (พิกัดสินค้า 1006) จากไทยปริมาณ 27,887 ตัน มูลค่า ประมาณ 18.17 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าลดลง 17% และ 7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่มีการนำเข้าปริมาณ 33,788 ตัน มูลค่าประมาณ 19.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ในช่วง 4 เดือนแรกของปี 2567 (มกราคม-เมษายน 2567) จีนนำเข้าข้าวสาร (พิกัดสินค้า 1006) จากไทย ปริมาณ 141,616 ตัน มูลค่าประมาณ 100.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 14% แต่มูลค่าลดลง 0.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2566 ที่นำเข้า 164,437 ตัน มูลค่าประมาณ 101.204 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงปักกิ่ง รายงานว่า กระทรวงเกษตรและกิจการชนบท และ สถาบันวิทยาศาสตร์การเกษตรแห่งประเทศไทยจีน ร่วมกันประกาศ รายงานแนวโน้มการเกษตรของจีน (2024-2033) ซึ่งรายงานดังกล่าว คาดการณ์ว่า ตั้งแต่ปี 2024 ถึงระยะเวลา 10 ปีข้างหน้า จีนจะมีผลผลิตธัญพืชต่อหน่วยพื้นที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันส่งผลต่ออุปสรรคและความกดดันทางการเกษตรลดลง โดยคาดว่าอัตราการพึ่งพาธัญพืชของจีนจะเพิ่มขึ้น 91.5%

ในปี 2023 ปัจจัยพื้นฐานด้าน เกษตรกรรม พื้นที่ชนบท และเกษตรกร ของจีน ได้รับการยกระดับและบูรณาการเข้าด้วยกัน ผลผลิตธัญพืชรวมอยู่ที่ 695 ล้านตัน โดยปริมาณพื้นที่การเพาะปลูกถั่วเหลืองและผลผลิตต่อปี ยังคงสูงเป็นประวัติการณ์ มากกว่า 1 พันล้านเอเคอร์ไม่เพียงเท่านั้น อัตราการมีส่วนร่วมของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตรจีนสูงถึง 63% โดยอัตราการใช้เครื่องจักรในการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวสูงกว่า 74% จากรายงานเชื่อว่าจากการเพาะปลูกในปี 2024 จีนจะดำเนินการอย่างเต็มรูปแบบในทุกมิติ ด้วยธัญพืชกว่าหลายหมื่นล้านกิโลกรัม นั่น ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการจัดหาอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรจีนนั้น มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

คุณหลี่ เฉียนฉง ผู้อำนวยการศูนย์กำกับควบคุมและคาดการณ์ ศูนย์วิจัยข้อมูลการเกษตร แห่งสถาบันวิทยาศาสตร์การเกษตรแห่งประเทศไทยจีน กล่าวว่า จากการวิเคราะห์และพิจารณาสถานการณ์ธัญพืชโดยรวมของประเทศไทย ในปี 2024 อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐาน ดังนั้น ปี 2024 นี้ ปริมาณการผลิตธัญพืชของจีนจะเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

ทั้งนี้ ในอีก 10 ปีข้างหน้า ผลผลิตทางการเกษตรจากการผลิตรูปแบบใหม่ของจีน ที่ผนึกกำลังจาก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการปรับปรุงสายพันธุ์ทางชีวภาพ ส่งผลให้ผลผลิตการเกษตรของจีนมีประสิทธิภาพสูง อีกทั้งจีนยังมีการปรับปรุงคุณภาพของพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคาดว่าจะระดับผลผลิตธัญพืชจะเพิ่มสูงขึ้น 10.7% และอัตราการพึ่งพาตนเองทางธัญพืชจะเพิ่มสูงขึ้น 10.7% เป็นสัดส่วน 91.5%

กระทรวงเกษตรและกิจการชนบท กล่าวว่า ในปี 2033 ผลผลิตธัญพืชของจีนมีความเป็นไปได้ที่จะมีปริมาณสูงถึง 766 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 และในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เราได้เพิ่มความพยายามในการพัฒนาเมล็ดพันธุ์ ยืดแนวทางการเกษตรอัจฉริยะ ประยุกต์ใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการผลิต

ตรวจสอบ พัฒนา และป้องกันโรค และแมลงศัตรูพืช อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเกษตรของจีนอีก 10 ปี ข้างหน้าอย่างแน่นอน

กล่าวโดยรวมคือ การค้าขายผลิตภัณฑ์เกษตรของจีนจะยังคงมีแนวโน้มเติบโตขึ้น มีการปรับปรุงโครงสร้าง การค้าผลิตภัณฑ์เกษตรให้ยั่งยืน คู่ค้าของจีนมีความหลากหลาย เนื่องจากบางกรณีปริมาณการค้าขายธัญพืชโดยรวม ของในประเทศอาจลดลง จึงมีความจำเป็นในการสรรหาแหล่งธัญพืชจากต่างประเทศ พร้อมพัฒนาโครงสร้าง ความหลากหลายของธัญพืช เพื่อเติมเต็มช่องว่างระหว่างอุปสงค์และอุปทานในประเทศให้เหมาะสม

ที่มา Oryza.com และ สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงปักกิ่ง

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากอุปทานข้าวในตลาดลดน้อยลง ท่ามกลาง ภาวะความต้องการข้าวจากต่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้น โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% อยู่ที่ 539-546 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจาก 535-543 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

ขณะที่ผู้ส่งออกที่อยู่ใน Mumbai ของอินเดีย กล่าวว่า อุปสงค์กำลังไหลเข้ามาจากประเทศผู้นำเข้าราย ใหญ่เกือบทุกประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับอินเดียมากกว่าแหล่งอื่นๆเนื่องจากราคาข้าวที่ต่ำกว่า

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่ารัฐบาลอินเดียจะอนุญาตให้ผู้ส่งออกข้าวสามารถส่งออกข้าวหักตาม จำนวนที่ได้รับการพิจารณาไว้ก่อนหน้านี้ได้จนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567 ซึ่งเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2566 รัฐบาล อนุญาตให้ผู้ส่งออกส่งออกข้าวหักจำนวน 500,000 ตันไปยังประเทศเคนย่า และ 50,000 ตันไปยังประเทศแกมเบีย ภายใน 6 เดือน ซึ่งขณะนี้ได้ขยายระยะเวลาออกไปแล้ว โดยการส่งออกจะดำเนินการผ่านบริษัทสหกรณ์แห่งชาติ จำกัด (National Cooperative Exports Limited (NCEL))

สำนักข่าว The Hindu BusinessLine รายงานว่า การจัดซื้อข้าวโดยองค์การอาหารแห่งชาติ (Food Corporation of India (FCI)) สำหรับในฤดูกาล 2023-24 (ตุลาคม 2566-กันยายน 2567) จนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2567 มีจำนวนถึง 50.09 ล้านตัน ซึ่งลดลง 5.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 53.11 ล้านตัน ที่จัดหาได้ในช่วง เดียวกันของปีที่แล้ว เนื่องจากการจัดหาที่ลดลงในรัฐส่วนใหญ่

ตามข้อมูลล่าสุดจากกระทรวงอาหาร (the Food Ministry) ข้าวจำนวนมากถึง 46.21 ล้านตัน ได้รับการ จัดหาจากผลผลิตที่ปลูกในฤดู the kharif crop และ 3.89 ล้านตัน จากฤดู the rabi crop ในฤดูกาล 2023-24 โดยการจัดซื้อข้าวเปลือกในฤดู the kharif crop ได้สิ้นสุดลงแล้วในทุกรัฐ ยกเว้นรัฐอัสสัม ซึ่งจะดำเนินต่อไปจนถึง วันที่ 30 มิถุนายนนี้

รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายการจัดซื้อข้าวไว้ที่ 52.49 ล้านตัน จากฤดู the kharif crop และ 10.32 ล้านตัน จากฤดู the rabi crop ในปี 2023-24 (2566-2567) ในขณะที่มีการขาดดุลเกือบ 6 ล้านตันในการจัดซื้อจากฤดูกาล the rabi crop ซึ่งไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากรัฐอัสสัมรายงานว่าจนถึงขณะนี้การจัดซื้ออย่างเป็นทางการลดลงถึง 55% อย่างไรก็ตามแหล่งข่าวทางการระบุว่า การจัดซื้อข้าวในฤดู the rabi crop ทั่วอินเดียยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี

ทั้งนี้ รัฐบาลต้องการข้าวประมาณ 40-41 ล้านตันต่อปี เพื่อดำเนินโครงการสวัสดิการทั้งหมด รวมถึง พันธกรณีภายใต้พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ (the National Food Security Act (NFSA)) ซึ่ง เมื่อพิจารณาจากสต็อกข้าวตอนต้นฤดู (the opening stock) ซึ่งรวมถึงข้าวเปลือกในรูปข้าวสารที่อยู่กับองค์การ อาหารแห่งชาติ Food Corporation of India (FCI) เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2566 ที่ประมาณ 31.5 ล้านตันนั้น ปริมาณ

ข้าวส่วนเกินที่รัฐจัดซื้อเกินไปจากที่กำหนดไว้จะเพียงพอที่จะสร้างความแข็งแกร่งให้กับสต็อกขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนดไว้ (buffer stock) ซึ่งอาจอยู่ที่ประมาณ 43-44 ล้านตัน

ในปี 2022-23 การซื้อข้าวทั้งหมดของรัฐบาลอยู่ที่ประมาณ 56.87 ตัน จากทุกฤดูกาลซึ่งประกอบด้วยฤดู the kharif crop ฤดู the rabi crop และฤดูร้อน (zaid seasons)

สำนักข่าว Hindustan Times รายงานว่า รัฐบาลอินเดียกำลังมองหาวิธีที่จะลดปริมาณสต็อกข้าวที่มากเป็นประวัติการณ์ ซึ่ง ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2567 สต็อกข้าวขององค์การอาหารแห่งชาติ (Food Corporation of India (FCI)) อยู่ที่ประมาณ 50.89 ล้านตัน (รวมข้าวสารจำนวนประมาณ 28.333 ล้านตัน ที่จะได้จากการสีข้าวเปลือกของโรงสี) เพิ่มขึ้นประมาณ 22% เมื่อเทียบกับเป็นรายปี และมากเกือบสี่เท่าของสต็อกขั้นต่ำที่กำหนดไว้ (the required buffer norms) ที่ต้องมีข้าวจำนวน 13.58 ล้านตัน สำหรับไตรมาสเดือนเมษายน-มิถุนายน

สต็อกข้าวของอินเดียเพิ่มขึ้นแม้ว่าการจัดซื้อของรัฐบาลในฤดูกาลปัจจุบันจะลดลง 7% จากปีที่แล้ว ขณะที่รัฐบาลก็กำลังกระตือรือร้นที่จะลดสต็อกข้าวลงก่อนที่จะเริ่มรับซื้อผลผลิตในฤดู Kharif crop ของปี 2024/25 (มิถุนายน-กันยายน) ซึ่งจะเริ่มขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม 2567 เป็นต้นไป

ทั้งนี้ ผลผลิตในฤดู Kharif crop ปี 2024/25 คาดว่าจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเนื่องจากคาดว่าจะมีฝนจากมรสุมที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยทั่วไปการปลูกพืชในฤดู Kharif crop จะเริ่มในเดือนมิถุนายนและการเก็บเกี่ยวจะเริ่มในเดือนตุลาคมของทุกปี

ขณะที่มีรายงานว่า รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะพิจารณาเพิ่มการจัดสรรข้าวภายใต้โครงการ Pradhan Mantri Garib Kalyan Anna Yojana (PMGKAY) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการลดสต็อกข้าว นอกจากนี้ ยังกำลังพิจารณาข้อเสนอลดราคาอ้างอิง (the reference price) ที่รัฐบาลจะใช้สำหรับการเสนอข้าวเพื่อขายในตลาดเปิด (open market sales (OMS))

โดยปัจจุบันราคาอ้างอิงข้าว OMS อยู่ที่ 29 รูปีต่อกิโลกรัม ขณะที่มีการรายงานว่าราคาซื้อขายในตลาดต่ำกว่าราคาอ้างอิงขององค์การอาหารแห่งชาติ (FCI) ดังนั้นความพยายามของรัฐบาลในการลดสต็อกโดยการนำข้าวออกมาจำหน่ายจึงยังไม่ประสบผลสำเร็จ

กระทรวงเกษตรของอินเดีย (The Ministry of Agriculture and Farmers Welfare) ได้เผยแพร่รายงานการประมาณการการผลิตล่วงหน้าครั้งที่สามสำหรับปี 2023-2024 (the third advance estimates of production for the year 2023-24) โดยคาดว่าจะมีการผลิตข้าวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อน

โดยคาดว่าจะผลิตข้าวทั้งหมดในปี 2023-2024 (2566/2567) จะมีจำนวนรวมอยู่ที่ประมาณ 136.7 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1% จากการผลิตในปี 2022-2023 (2565/2566) ที่จำนวน 135.755 ล้านตัน ซึ่งแม้ว่าการเติบโตของการผลิตจะน้อยกว่าปีที่แล้ว แต่การเพิ่มขึ้นของผลผลิตนี้เกิดขึ้นแม้จะมีข้อจำกัดในการส่งออกข้าวก็ตาม

การประมาณการในครั้งนี้ ยังระบุถึงผลผลิตธัญพืชอาหารทั้งหมดในอินเดียซึ่งคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 328.852 ล้านตัน ต่ำกว่าการผลิตในปีก่อนหน้าเล็กน้อยซึ่งอยู่ที่ 329.687 ล้านตัน

อย่างไรก็ตาม ตัวเลขนี้ยังสูงกว่าการผลิตธัญพืชอาหารโดยเฉลี่ยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2018-19 ถึง 2022-23) อย่างมีนัยสำคัญถึง 21.1 ล้านตัน ซึ่งค่าเฉลี่ยในช่วง 5 ปีอยู่ที่ 307.752 ล้านตัน

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า รัฐบาลอินเดียกำลังวางแผนที่จะนำเข้าข้าวสาลีหลังจากหาง่ายไปถึง 6 ปี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการเติมปริมาณสำรองที่ลดลงและป้องกันไม่ให้ราคาเพิ่มขึ้นอีก

ราคาข้าวสาลีในอินเดียเพิ่มขึ้นเนื่องจากการผลิตลดลงในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ปริมาณสำรองข้าวสาลีของอินเดียยังลดลงสู่ระดับต่ำสุดในรอบ 16 ปีที่ประมาณ 7.5 ล้านตัน ในเดือนเมษายน 2567 เนื่องจากการผลิตลดลง ซึ่งทำให้รัฐบาลจัดซื้อข้าวสาลีลดลงด้วย

รัฐบาลได้ขายข้าวสาลีจำนวนมากกว่า 10 ล้านตัน ภายใต้โครงการขายในตลาดเปิด (the open market sale scheme (OMSS)) ให้กับโรงโม่แป้งและผู้ผลิตขนมปังเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปรับราคาขึ้น

ทั้งนี้ การนำเข้าข้าวสาลีคาดว่าจะช่วยเติมเต็มสต็อกข้าวสาลีของประเทศรวมทั้งยังเป็นการควบคุมราคาในประเทศด้วย ขณะเดียวกันรัฐบาลก็มีแนวโน้มที่จะยกเลิกภาษีนำเข้าข้าวสาลีในอัตรา 40% ในปีนี้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ค้าเอกชนและโรงโม่แป้งนำเข้ามากขึ้น

แหล่งข่าวกล่าวว่ารัฐบาลมีความกระตือรือร้นในการนำเข้าจากรัสเซีย โดยรัฐบาลอินเดียอาจรอจนถึงเดือนมิถุนายนเพื่อยกเลิกภาษีนำเข้าข้าวสาลี เนื่องจากเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการเก็บเกี่ยวข้าวสาลีของรัสเซีย

อย่างไรก็ตาม นักวิเคราะห์แนะนำว่าควรคืนสถานะภาษีนำเข้าก่อนที่การเพาะปลูกข้าวสาลีของปี 2024/25 จะเริ่มในเดือนตุลาคม นอกจากนี้ยังคาดว่าความเคลื่อนไหวของอินเดียจะช่วยผลักดันราคาข้าวสาลีทั่วโลกให้สูงขึ้น

ที่มา Oryza.com

ออสเตรเลีย

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า การส่งออกข้าวสาลีของออสเตรเลียน่าจะปรับตัวลดลงในปีหน้า และจะทำให้ปริมาณข้าวสาลีในตลาดโลกตึงตัวมากขึ้น โดยได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยในรัฐที่ส่งออกข้าวสาลีจำนวนมากอย่างรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย

สำนักงานเศรษฐกิจและวิทยาศาสตร์การเกษตรและทรัพยากรแห่งออสเตรเลีย (ABARES) คาดการณ์ว่า การส่งออกข้าวสาลีมีแนวโน้มที่จะอยู่ที่ 20.8 ล้านตันในปี 2567-2568 ซึ่งสูงกว่าฤดูกาลที่แล้วเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และเป็นปริมาณที่น้อยกว่าการส่งออก 31.8 ล้านตันในปี 2565-2566 ถึง 1 ใน 3 อย่างไรก็ตาม การผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 12%

ทั้งนี้ การส่งออกที่ลดลงอาจทำให้ราคาข้าวสาลีพุ่งสูงขึ้น หลังจากที่เคยแตะระดับสูงสุดในรอบ 10 เดือนในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา เนื่องจากปัญหาสภาพอากาศในพื้นที่ปลูกสำคัญๆ และสงครามรัสเซีย-ยูเครนส่งผลกระทบต่ออุปทาน ขณะที่สภาพอากาศที่แห้งแล้งหลายสัปดาห์ทำให้การเพาะปลูกล่าช้า โดยรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลียผลิตข้าวสาลี 40% ของทั้งประเทศ ซึ่งมากกว่า 95% ถูกส่งออกไปยังเอเชียและตะวันออกกลาง

ที่มา สำนักข่าวอินโฟเควสท์

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-31 สิงหาคม 2567) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2566 - 28 พฤษภาคม 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 959,003 ตัน ลดลงประมาณ 14.91% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,127,102 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 150,332 ตัน ลดลงประมาณ 36.71% เมื่อเทียบกับจำนวน 237,531 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 808,671 ตัน ลดลงประมาณ 9.09% เมื่อเทียบ

กับจำนวน 889,571 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 309,355 ตัน ลดลงประมาณ 12.56% เมื่อเทียบกับจำนวน 353,775 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 28 พฤษภาคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 38,246 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 28 พฤษภาคม 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศเนเธอร์แลนด์ 155,114 ตัน ฝรั่งเศส 145,295 ตัน สเปน 136,613 ตัน อิตาลี 115,924 ตัน โปแลนด์ 74,917 ตัน เบลเยียม 64,687 ตัน เยอรมนี 63,701 ตัน โปรตุเกส 54,461 ตัน สาธารณรัฐเชค 37,997 ตัน สวีเดน 27,639 ตัน บัลแกเรีย 15,467 ตัน ลิทัวเนีย 9,872 ตัน สโลวาเกีย 9,476 ตัน เดนมาร์ก 8,981 ตัน ไอร์แลนด์ 6,287 ตัน กรีซ 6,191 ตัน ฟินแลนด์ 4,319 ตัน ไชปรัส 3,870 ตัน โรมาเนีย 3,812 ตัน ออสเตรีย 3,759 ตัน ฮังการี 3,673 ตัน มอลต้า 2,942 ตัน โครเอเชีย 2,101 ตัน ลัตเวีย 1,101 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 26 พฤษภาคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 89,329 ตัน ลดลง 2.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 48,620 ตัน เพิ่มขึ้น 20.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 40,128 ตัน ลดลง 7.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 27,735 ตัน ลดลง 47.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 24,645 ตัน ลดลง 13.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 170,131 ตัน เพิ่มขึ้น 28.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาจำนวน 158,466 ตัน ลดลง 28.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 122,971 ตัน เพิ่มขึ้น 12.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 92,925 ตัน เพิ่มขึ้น 16.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถาน 89,772 ตัน เพิ่มขึ้น 4.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 233,439 ตัน ลดลง 12.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 16,630 ตัน ลดลง 12.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 16,094 ตัน เพิ่มขึ้น 18.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 14,452 ตัน ลดลง 2.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากบราซิลจำนวน 12,507 ตัน ลดลง 66.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 26 พฤษภาคม 2567 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น สเปน 58,674 ตัน เบลเยียม 50,956 ตัน เนเธอร์แลนด์ 47,844 ตัน โปรตุเกส 35,010 ตัน อิตาลี 23,811 ตัน ฝรั่งเศส 14,257 ตัน โปแลนด์ 6,929 ตัน บัลแกเรีย 3,310 ตัน เยอรมนี 1,981 ตัน เดนมาร์ก 2,103 ตัน กรีซ (EL) 863 ตัน ลิทัวเนีย 689 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 119,228 ตัน เนเธอร์แลนด์ 115,066 ตัน อิตาลี 85,012 ตัน สเปน 81,565 ตัน โปแลนด์ 62,896 ตัน เยอรมนี 47,269 ตัน เบลเยียม 44,550 ตัน สาธารณรัฐเชค 37,677 ตัน สวีเดน 26,612 ตัน โปรตุเกส 15,432 ตัน ลิทัวเนีย 11,999 ตัน สโลวีเนีย (SI) 10,951 ตัน กรีซ (EL) 9,772 ตัน เดนมาร์ก 8,095 ตัน

ไอร์แลนด์ (IE) 7,915 ตัน บัลแกเรีย 4,970 ตัน ฟินแลนด์ 3,877 ตัน ไชปรัส 3,551 ตัน ออสเตรีย 3,428 ตัน โครเอเชีย (HR) 2,659 ตัน มอลต้า 2,755 ตัน โรมาเนีย (RO) 2,651 ตัน ฮังการี 1,498 ตัน ลัตเวีย 1,495 ตันเป็นตัน ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 179,603 ตัน เนเธอร์แลนด์ 57,888 ตัน สเปน 26,771 ตัน ฝรั่งเศส 21,391 ตัน โปแลนด์ 20,216 ตัน อิตาลี 12,823 ตัน ลิทัวเนีย 4,025 ตัน โปรตุเกส 2,185 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสาร ที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 26 พฤษภาคม 2567 เช่น อิตาลี 91,147 ตัน กรีซ (EL) 24,969 ตัน สเปน 23,215 ตัน เบลเยียม 19,977 ตัน บัลแกเรีย 19,973 ตัน เนเธอร์แลนด์ 18,870 ตัน โปรตุเกส 9,331 ตัน ลิทัวเนีย 5,431 ตัน โปแลนด์ 2,029 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,993 ตัน โรมาเนีย 1,432 ตัน เดนมาร์ก 1,291 ตัน ฝรั่งเศส 1,199 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น อิตาลี 2,323 ตัน สเปน 1,578 ตัน กรีซ (EL) 919 ตัน โปรตุเกส 792 ตัน ลิทัวเนีย 367 ตัน โรมาเนีย 335 ตัน เนเธอร์แลนด์ 276 ตัน สโลวีเนีย (SI) 240 ตัน เป็นต้น

ที่มา Oryza.com

บราซิล

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ในการประมูลที่จัดขึ้นเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 6 มิถุนายน 2567 หน่วยงาน Conab (หน่วยงานพืชผลแห่งชาติ) ของบราซิลได้ซื้อข้าวนำเข้าจำนวน 263,370 ตัน ในราคารวมประมาณ 1.32 พันล้านเรียล (ประมาณ 250.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ซึ่งต่ำกว่าที่เปิดประมูลจำนวน 300,000 ตัน โดยเจ้าหน้าที่ของ Conab กล่าวว่าจะมีการซื้อประมาณ 36,600 ตัน ในการประมูลในอนาคตหลังการประมูลครั้งนี้สิ้นสุดลง

หน่วยงาน Conab ระบุว่า จัดหาข้าวได้ในราคาเกือบ 5 เรียลต่อกิโลกรัม โดยรัฐบาลจะอุดหนุนราคาสำหรับค่าปลีกอีก 4 เรียลต่อกิโลกรัม ตามที่ประกาศไว้

ทั้งนี้ รัฐบาลสามารถซื้อข้าวได้มากถึง 1 ล้านตัน เพื่อสกัดกั้นการเก็งกำไรราคาในตลาดภายในประเทศ หลังจากเกิดน้ำท่วมรุนแรงในรัฐ Rio Grande do Sul ทางตอนใต้ของบราซิล อย่างไรก็ตาม แผนการนำเข้าข้าวดังกล่าวของรัฐบาลต้องเผชิญกับการต่อต้านจากผู้ปลูกข้าวในรัฐ Rio Grande do Sul ซึ่งเป็นแหล่งผลิตข้าวประมาณ 70% ของผลผลิตของบราซิล

ตามข้อมูลของ Cepea/Irga รายงานว่า ในเดือนมิถุนายน 2567 ราคาข้าวที่แปรรูปโดยอุตสาหกรรมในรัฐ Rio Grande do Sul ลดลง 1% หลังจากเพิ่มขึ้นมากกว่า 10% ในเดือนพฤษภาคม 2567 ขณะที่สหพันธ์เกษตรกรผู้ปลูกข้าวของ Rio Grande do Sul หรือ Federarroz ปฏิเสธที่จะแสดงความคิดเห็น

ขณะที่นาย Roberto Ghigino รองประธานกลุ่ม กล่าวว่า การนำเข้าข้าวไม่น่าจำเป็น เนื่องจากการเก็บเกี่ยวของรัฐ Rio Grande do Sul เกือบจะเสร็จสมบูรณ์แล้วในช่วงเกิดน้ำท่วมรุนแรง อย่างไรก็ตาม เขายอมรับว่า ประมาณ 0.5% ของไซโลในพื้นที่ภาคกลางของรัฐจมอยู่ใต้น้ำบางส่วน โดยอ้างถึงการประมาณการจากหน่วยงานข้าวของรัฐ Irga

นาย Roberto Ghigino กล่าวว่า แม้ว่าจะไม่มีการประเมินที่แน่ชัดว่าข้าวที่เก็บไว้จะเน่าเสียไปมากน้อยเพียงใด แต่การสูญเสียดังกล่าวไม่น่าจะสำคัญเมื่อพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่

ล่าสุดได้มีประกาศบนเว็บไซต์ www.conab.gov.br ว่าหน่วยงาน Conab (National Supply Company) ของบราซิลได้ตัดสินใจจัดประมูลซื้อข้าวสารจำนวน 36,630 ตัน ที่ยกยอดมาจากการประมูลเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2567

ทั้งนี้ หน่วยงาน Conab ได้เสนอซื้อข้าวสารนำเข้าจำนวน 300,000 ตัน ในการประมูลวันที่ 6 มิถุนายน 2567 แต่กลับซื้อไปเพียง 263,370 ตัน โดยใช้เงินงบประมาณไปประมาณ 1,320 ล้านบาท (ประมาณ 250.51 ล้านบาท เหรียญสหรัฐ) ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องดำเนินการประมูลซื้อข้าวสารที่เหลืออีก 36,650 ตันจากที่วางแผนไว้ในตอนแรกจำนวน 300,000 ตัน

การประมูลครั้งนี้ จะดำเนินการโดยใช้ระบบซื้อขายอิเล็กทรอนิกส์ของ Conab (SISCOE) และเชื่อมต่อกับตลาดซื้อขายธัญพืช สินค้าโภคภัณฑ์ และ/หรือตลาดซื้อขายล่วงหน้า และมีกำหนดจัดขึ้นในวันที่ 13 มิถุนายน 2567 เวลา 9.00 น. ตามเวลาบราซิล โดยมีเงื่อนไขระบุว่า ข้าวจะต้องบรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่มีความจุ 5 กิโลกรัม โดยมีราคาสูงสุด 4 เรียลบราซิล (ประมาณ 75 เซ็นต์) ต่อกิโลกรัม

(รายละเอียดที่ <https://www.conab.gov.br/comercializacao/leiloes-publicos/compra-publica>)

ที่มา Oryza.com

